

Životopis

welebného pana

Antonína Hanikýře,

nábožného zakladatele ústavu Dědictví svatého Jana Nepomuckého v Praze.

D b

Wáclawa Alexandra Pohana,

ptisejnibo a wetrpného notára Buběgorického, člena českého národního muzeum, též Pražské gebnoty ptátel k zvelebení církevní budby a Dědictví Swatojanského, a faráte w Potůči nad Sázawou.

(NÁKLADEM DĚDICTVÍ SWATOJANSKÉHO, ČÍSLO X.)

Prodává se w tuhé obálce za 40 kr. št.

W Praze, 1840.

W tiskárni arcibiskupské knihtiskárni, u Wáclawa Špinky.

Pamatujte na skutky otců našich, kteréž činili v robech svých: a
dohleďte na to slovy veliké, a gména věčného.

I. Machab. 2, 51.

Pamatujte na správce své, kteříž vám mluvili slovo Boží; gichžte
obcování konc spastugjce následujte vsjry.

K Žib. 13, 7.

Buďtež sebe pilní, i všeho štáda, abyste spravovali církev Boží.

Stat. Apost. XX. 28.

P ř e d m l u w a.

Bylo-li také knihy ústavem Dědictwí Swatého Jana Nepomuckého vydávané potřebj; a bylo-li také z mnohých stran skutečně žádáno: byl to zagisté Životopis slawného zakladatele téhož ústavu, welebného Antonjna Damiňře; neb, gať se dítě poptává po swém zemřelém otci, také bylo počínánj geho we dnech weškerého žiwota; a w tom potěšeným se stává, když se, co možná, wse o něm dowj, aby si ho tať po weškeren den pozemského obcowánj geho žiwě wyobraziti, a gaťo po boku geho giti mohlo; pozorujc, gať lastawá, otcowská péče geho založenj blaha rodiny swé uspořádawala: tať i tu geden každý ze Spoluaudů Dědictwí Swatojanského taužiti musil, dowěděti se, kdo byl

zakladatel geho; které byly události aučinného života geho; gať k založenj tomu přistaupil; který právě byl pravý záměr geho; gaťých' si tu sám pravidel a wngimeť sestawil, a gaťým pořádkem tento záměr geho do veřejného života přijel. Gestli toho w tom žádost byla upřjmná, redakcj wyznati musj: že ona sama prahla žádosti taužebnau po dopjďenj se popsánj welebného života geho; uznáwagjc to k němu samému za nejwvyššj slusnost: a k spoluaudům, by jim takowé předloženo bylo, za swatau powinnost.

Š dostalo se žádosti tať slusné toho ukogej; a dostli gsme životopisu geho, i wyobrazenj i znaku geho, pérem a štětcem důstogného pana **Wáclawa Alexandra Pohana**, buděgowického biskupského notáře, člena Dēdictwj, a faráře w Pořiči nad Sázawau; kterýž mnoho let w společnosti Hanibřowé stráwil, a geho důstogným spolubratrům po b:žku stoge, wšech událostj wzácného života geho lehce, prawdivě a auplně se dowěděti mohl. Podaltě nám ochotně po čem gsme tať taužili, a tať potřebě našj wysoce poslauzil; zač gemu djků našich wraucných dosti gewiti nemůžeme. Š čím dál a dále ústaw náš wysoce prospěšný rozšřirowati se bude, a při

opětování nového vydání životopisu tohoto pro nové přístupující spoluaudy, i památka jeho se opětovati a mysl wděčná všech spolu k němu obraceti se bude.

Budiž životopis slavného Zakladatele našeho tudy mile přigat, a co první památnej wděčnosti naší oceněn.

Ševila se ale také w běhu posledních tří let mnohonásobná žádost, by zase gednau Poznamenánj Spoluaudů ústavu Svatojanského vydáno bylo; aby se spoluaudové dle gne=na mezi sebou seznámili, ve všeobecném přehledu pokročy ústavu poznali, a tak z vzrůstu jeho tě=šiti se mohli.

Druhé slusné žádosti této také žádost učiti vzala si redakcj ochotně na péči; a gať da=leko se přehled ten sestawiti dal, wewozácným pánům spoluaudům přítomně předkládá.

Příčinau nebezpečné a předlauhé nemoci prvního učet weducjho; roznemocněním — a na to úmrtím druhého; a těžkým začátkem nedo=delané práce předků swých přegjmagjho nyně=šjho giž třetího učetnjho nebylo a uplné a au=

dle základu pořádně postaveno gest: protož mnohých míst takových zde vysvětlíme; dle kterých i ostatní temněšší více pochopitelné se stanau.

1. **Seho Cisarstá Královstá Milost** obdařila ústav sto zlatými na střibře.

2. Spoluzakladatelové gsau z obzvláštní počestnosti v čele katalogu postaveny; z ohledu ale roku, tříb a základu zase i v přehledu uvedeni býti musili, aby summy počtu a peněz se řádně vyklázali.

3. Mnohý se spoluzakladatelem gmenuge, ačkoliv pravidelně určených 100 zl. nepoložil. Při takovém pozorováno buď slovo „zásluhami;“ kterými, gakuťolivěť totiž nezjistnan, neunawenau, wýtečnau horlivosťi a služebnosťi, ústavu prospěšným se stal: neb mimo základ swüg, (u p. při gměnu p. Šoregse, a giných) i za giné osady ze swého základ položil.

4. Naproti tomu se ale také zase nenagde, (gako u p. při spoluzakladateli, welebném Schmidingrowi,) žádného wyššjho poznamenání; ačkoliv on mimo 150 zl. na stř. ze swého vlastnjho o ústav ty nejprwněšší, nejwyššší a nejčetněšší zásluhy má; neb nad to sám gediný ústavu auplných 100 spoluaudů zjistal, a za knihy horlivosťi swau roz-

prodané přes 1500 na str. obvedl. Proto že Dědictví pro něho vyššího významání nemá, jediné zvláštní věle vděčnosti: tedy On za slauženého vyššího významání s pokornou důvěrností od věčného Odplatitele se najiti může. Kterého, aby se Gemu slavně dostalo, gisté vesškeré vzácné spoluaudstvo s námi vraucně mu přege!

5. Pozorováno buď, že kdo 20 zl. podá, do třídy II. vstupuge. — Gať ale těmi penězi celý spoleť, u p. vikariátní neb řeholní duchovenstvo, učitelstvo, měšťanstvo neb sausedstvo, neb školstvo, aneb otec pro rodinu svou spoluaudem se stává: tedy gen w třídě III. zůstává; protože aud takový nikdy newymírá. — To pravidlo platí také pro vyšší třídy; totiž „wždy dvojnásob, co přinášegí jednotlivé osoby.“ — Gať statut §. 4. praví.

6. Mnohý spoluaud stogí w třídě II., aneb w I., ačkoliv gen 10 zl. přispěl; tu zase zásluhy geho o ústav, těch nedostávajících se 20 neb 40 zl. doplňugi, ano u mnohého i převyššugi.

7. Sem tam se nagde, že spoluaud 12, 14, neb 15. zlatými uveden bývá. To pochází z dobročinnosti geho, že wíce podal, než mu dle pravidel pro třídu geho zapotřebí bylo.

8. Mnohý gest přigat za spoluauda, ačkoliv nižádného peněžitého základu neučinil. Tu gsau gisté zásluhy geho o ústaw vyššji ceny, než penz na třídu geho wysazený.

9. Co kdo, gménem dobrodince, pod 10 zl. podať, gažoť i kregcary nad wjc třídnj základ podanj, gať u. p. od wikariátu Wolinského a Botického atd. gsau připočteni k summě prwnjho oddjlu hlav= njho přehledu.

10. Bylliby který spoluaud wynchán, oblubiť sobě prwnj příležitosti redakcj to oznámiti; kteráž opravu tu hned w ručnjm katalogu swém přisadj.

11. Nowý přistupugcj spoluaud oznam redakcj swúg wikariát; a strze toho knihy obdržowati, neb toho pro ně posjlati chce; neb zdať se tu které filiálce připoguge, kterau by gemu knihy doručowány byly.

12. Ručny filiáleť musegj každokráte s Řignem uzavřeny, a w listopadu redakcj odeslány býti.

13. Kdyť manželka spolu s manželem gmeno= wána býti chce, nenj základu vyššjho zapotřebj. Uwádj se pospolu gen s počestnosti. Spolu= audstwj ale gegj s manželem wnmjrá; — le= dabn polowičnjm základem i sobě spoluaudstwj založiti chtěla.

14. Polovičním základem 5 zl. může každý přistoupiti, jen když druhou polovici do konce roku doplatí.

15. Zemřelí spoluandové buďte nám od sousedních spoluandů v čas oznámeni.

16. Když každý v hodině poslední v pořadnosti své na přímluvu patrona svého, svatého Jana Nepomuckého, a na ústav Dědictví jeho morálně, štědrě pamatuje! zvoláště, když tolika pobožnosti účasten se stává.

17. Při uvedení spisů podruhé neb potřetí tiskem vydaných, postavila se cena jen jednoho vydání. Při školních listkách se ani nerozsadila, neb byla čtvernásobná; a také jich více není.

18. Při posledních dvou vydáních zase uveden nebyl spisovatel; neb první gest vzato z již (beze jména) tiskového, a pak z rukopisu; a k druhému přispělo více spisovatelů.

19. V hlavním přehledu, při darovaných výtiscích, nejsou spoluandové odděleni od jiných, kterým totiž dle vůle zakladatelovy výtisky darmo se podali, a pak výtisky, které rozšiřovatelům na procenta se počítaly. Byla by to neodvěčná práce; a nepřimnožil by se takovým třídou uvedením ani ústavu, ani spoluandům nějaký prospěch.

20. Protože katalog tento, we všem správný, rokem 1841 opět vydati zamýšlíme : tedy žádost naši, o poukázání nalezených chyb a vad, s naší plussností zde opětujeme.

Po delším ustání, když se žádný nový spoluauď k Dědictví Svato-Janskému nepřihlásil, překvapila nás přetěšeně, právě když jsme tuto předmluvu dokončovali, na obzoru Svatojanském přeuslechlá hvězda nová.

Josef Streer, důstojný děkan w Plasch, panství nevoswycenějšiho knížete Metternicha, we vikariátu Plzenském, položil dne 29. Unora před wšoce důstojnou konsistoř arcibiskupskou 25 gmen nových spoluauďů, kterých pastýřská horlivosť geho byla ziskala. Držané dogemné kázání geho o prospěšnosti Dědictví Svatojanského, a světlé a tklivé wyložení základů ústavu toho, pogalo srdce, ku kterýmž mluvil, tať mocně, že gsau hned 250 zl. štr. ochotně položili, a žádali, by k aučelu tomu Swatému Janu do Prahy odesláni byli.

Regsau to ale gen samí lidé zámožní, gať u p. páni auřednjci, mezi kterýmiž některj pauzj Němci ;

ale i sprostj rolnjci, hawjři, řmelcaři, uhjři, owčáci, a čeledjnowé, oswědčugjci nám slowo Páně, Is. 35, 5, a Luc. 7, 22, „že chudým ewangelium se žwěstuge.“ —

Tu opět nowého nabýwáme přeswědčenj, gať swatý Jan Nepomucký úřtawu swého před Bohem mocným gest patronem; tu nowý nabýwáme důkaz, gať w řrdcích lidřtých wjra řatoličká hluboko gest wřoreněna; gať nábožný wenřtomřtý lid prawospasřitelně cjrkwj swé wěrně gest oddán; gať přjřstupno gest horlivému otci duchownjmu ucho a řrdce geho osadnjřů; gať ř dobrému, gen řdyž se gim swětle okáže, rádi se nářfloňugj; a gať rádi tam na řařtwny gbau, řam ge webe opatrný, o blaho swých owcěř prožřtelně pečlivoř, upřjmný pastřřt duchownj. Žato přeswědčenj, gať o duchownjch wřdřcjch, tať o nábožných osadnjřcjch gest wáčněřřř, dražřřř a utěřřeněřřř, než řaždá gařářoli podaná řumma peně; a gest wřácná, gať w očjch Božjch, tať i w očjch lidřtých; neboť ten prawě gest aučel Dědictwj Swatojansřtého „wřděláwati ge totiž w lid wřácný, nářřledowný dobrých řřtřřř; wřděláwati lid w prawowěřřcj řřřřřřř, w dobré a wěrné poddané, a w prospěřřně řřřřř wěřřřřř řřřřř; au-

čel to, kterýž Dědictwí Swatojanské nade wšlechtý ostatnj ústawy nenprospěšněgšj a nenspafitelněgšj činj , a protož také rozššjřenosti swé po wšlech slowanských fraginách nabýwá, a i také nabude.

Ž newábala wysoce důstogná konsistoř chwałyhodného, zaslaužilého duchownjho pastýře, který giž w II. roce zamedenj Dědictwí Swatojanského za spoluauda přistaupil, powyššenjm za Spoluzařlada tele wyznamenati ; a tjm oswědčiti, gať nezisťtné zásluhy sprawedliwě uwažuge, ctj a miluge ; a gať gj to hluboko ě srdci gde, řdyž se w diecesi swé s tať welebenj hodnými duchownjmi pastýři honositi, z taťowých po pramenu wod žiwých žiznjcjh, po wzdělánj srdci swých taužjcjh, a po spasenj duffi swých prahnaucjh duchownjch owečeť těššiti, a tať w prospjwánj cjrkwě Boží weseľiti může.

Sména wšlech těch ctihodných spoluaudů uwe deme w letoššnjm prwnjm swazku Časopisu pro katolické duchowenstwo ; w katalogu ale Dědictwí ge wessřerému bratrstwu Swatojanskému až w příšštjm roce podáme.

Žan Swatý ge z milosti Páně zdědil ; a oni zdělili zase geho mocnau přjmluwu a ochranu. Kteráž, aby ge zde milostně ššetrila ; pať gim tam,

na výsosti, do jeho přeblaženého bratrstva pomohla: žádá jim na Pánu Bohu gisté wešškeré wzácné spoluaudstvo, přede všemi ale wraucně a každobenně,

Na bradě Pražském, 10ho Břežna 1840.

Waclaw, M. Peřina,
kanowně, konsistorňj zaba,
ředitel úřlawu.

Gehož památka w požeňnanj gest. Eccl. 45, 1.

Některé ze žiwota welebného pana Antonjina Haničhře, zakladatele ústawu Dēdictwji swatého Jana Nepomuckého pro rozšširowánj mezi lid obecnj laciných a duchem katolickým pšaných wzděláwagjich knih českých, bohosloweckým časopisem obecnstwu porůžnu podané gen nedořonalé zlomky, neméně i panem Frantisskem Glámau mně ponawržená úloha ¹⁾, o žiwotě a působenj slechetného swatojanského zakladatele našeho zewrubněgšji a muže toho wštečného důstogněgšji zpráwu zaslati: powzбудilo mne důležitěgšji žiwota geho udalosti, gať gen lze bylo, wšsať wěrně, zde tissew wydati.

Dotčený pan Antonjin Haničhř ²⁾ narodil se w Praze dne 21. Řigna 1753, gehož

1) Wjz bohoslownjho časopjšu ročnjš VIII. swazeť 1., stránka 104.

2) Půwodně je Haničhři psali slechticowé ze Semina nad Labem. Důwod toho uwádji pan Wáclaw Hágeť, na ten čas farář w Nebowidch w střjdnictwji Kutnohorštem, w úřednjm dorjšu swém od 28. Prořince 1820, že we farnjm tamnjm chrámu Páně posud hrobnjš s nápisem: „Bohuslaw Hannjtyrř z Semina se uchowal. — Tamtéž zwon welký nese nápis Haničhřů. „Glyt gest tento zwon ke cti a chwále Pánu Bohu Wšsemohaucjmu. Léta Páně MCCCCXXXIX řrže Petra w Bolešji naroženého Pána Wjliama Hannjtyrře ze Semina

pan etec Jan, počestný měšťan a mistr řeznický

na." Iste zemské dowozugi, že Wilém Janišký ze Semina po svém ugcí Witowi statek Dobesowice; roku 1542 s bratry svými: Janem, Bedřichem, Mikulášem a Bohuslawem statek Nebowidy držel; roku pak 1550 dvůr Bečtický přikoupil. Roku 1553 šlo se pogednaut mezi Wilémem a Bohuslawem Janiškým ze Semina, načež Bohuslawu statek Nebowidy připadl. (Libr. Instr. 56 Lit. L. 4) Roku 1581 ustanoweno poručenství nad Lidmilou, osiřelou slečnou pana Bohuslawa Janiškého ze Semina nad Pashem. (W brun. Quaternu s m. drým číslem.) Táže posléz roku 1612 statek Nebowidy wému manželu a dědicům za 100 kop českých grossů práwně postaupila. (Libr. Instr. 185. K. 30).

Roku 1562 byli Janišký owé w staw rytířský poswšfeni, gadj nasledownj diplom dořičuge.

„Des Bohuslaw Janišký von Semina Wappen-Verbesserung.

Wir Ferdinand cc. cc.

Wekennen durch gegenwärtigen Brief, daß Unser getreuer lieber Bohuslaw Janišký vor Uns und Unsern Vorfahren berümbt geworden, auch seine gegenwärtigen getreuen Dienste als Forstner bei Unsern Kammergütern allbekannt geworden, dannenhero Wir ihm aus Röm. Kaiserl. Macht wissentlichen Kraft dessen Wappen und Kleinod nachfolgender Wapen verändert und verbessert haben."

„Als nemblichen ihr Alt Wappen so mit Namen ist ein etwas ablänglicher von oben herab perpendicular in zwey gleiche Theile unterschiedener Schild, dessen die hintere Felsung ganz Schwarz oder Kohlfarb, und in dessen Grund auf einen grauen Hügl ein gerad aufwärts stehende Linden, in der Forderen aber so ganz Roth in Grund, nemblichen Rubinfarb, ist am Grund auf einem grünen Hügl ein ganz Schwarz oder Kohlfarber, auf den linken Kräbl stehend, und zur Rechten gefehrter Hahn zu sehen, mit einem rothen Kampf und abhängenden Barth, aufgethanen Schnabel und

na Novém městě w žitnobranště ulici, i panj

ausgeworfenen rothen Jung, seinen Hals ausstreckend, mit einem Psittichenpfeil durchgeschossen, und erst bejagter Psittichenpfeil, an dessen Schießfedern, mit seiner rechten Krehl haltend, ob diesen Schild stehet ein offener Thurnirhelmb, nur hintern Seiten mit roth oder Rubinfarb, und Weiß oder Silberfarben, zur Fordern aber Schwarz oder Kohl, und Gelb oder Goldfarben abhangenden Helmdecken, und darob mit einer Königlichen golden Kron gezieret, aus welchen zwischen Zweyen gegen einander ausgehungenen Adlerflügel, deren Sachsen einwärts gewendet, und jede nach der Zwerg in Zwey gleiche Theil, der das hinten obere gelb und das Untere schwarz, das Forder obere aber Roth und untere Weiß obn gehalten ist, erscheinend wiederum wie drunten in den rothen Feldung ein schwarzer Hahn in glaischer Gestalt und Psitur, In Massen dieses Wappen in Mitte dieses Unseres Königl. Diploms gemalet, und mit Farben ausgezeichnet ist."

„Confirmiren und Bestättigen dieses vorgeschriebene abgeänderte und verbesserte Wappen cc. cc. obbesagten Bohuslaw Hanikič von Semina nicht allein für sich sondern für alle seine Erbsnehmer Mannlich und weiblichen Geschlechtes cc. cc."

Beheben würdigen und setzten obbesagten Bohuslaw Hanikič und seine ehelichen Reibeserben und derselben Erben in den ritterlichen Thurnirfähigen Adel cc."

Und gebiethen daher allen und jeden Unseres Königreichs Böhheim und dessen incorporirten Landen cc.

Zu Urkund dessen haben Wir gegenwärtiges cc. cc.

Gegeben zu Prag den 10. Januar 1562.

Ferdinand.

v. Feld.

Ad Mandatum

Dr. Elect.

G. Kobenzl

Registrator Strassberg."

Kopie dotcie.ého diplomu podána a řádně vidimována w Praze dne 3. Čerwna 1820 panem Josefem ze Šchönsfeldu, magetníkem Wjdenště rodinné listowny.

matka jeho Alžběta, rozená Potasowská^{*)} pro její poctivost u svých spoluměšťanů u zvláštní vážnosti chování byli. S ned co pachole výborné gewil schopnosti, vynikal nad spolužáky, a stal se miláčkem svých učitelů. Widauce rodičové synáčka svého vážnými dary od Boha daného, určili ho k studijní, gakowaužto dráhu již v desátém roce stáří svého nastoupil. Roku patnáctého, odbyw chwalně gymnasiální studia, byl pro myšlečné ctnosti, ušlechtilau pomahu a wznesšeného ducha w řád towarňšstwa Šejššowa přigat, kde po přestálém dwauletém noviciátu w oboru wěd filosofických tak se wyznačil, že na universitě Olomaučké, dle diplomu od 3. srpna 1774 za mistra swobodných a libomudrcých umění uznán byl. Rok wšak 1773 nenadále tak hlubokau gemu zasadil ránu, že mu jí po celý wěk u-

Geho Dswjcenost kníže arcibiskup Pražský, nedůstogněšší Pán pan Wilém Florentin ze Salmů (P. T.) u přiležitosti hlavního přehlížení fary Sedlečské w tragi Beraunském u přítomnosti pana Josefa Bretfelda, swobodného pána z Kronenburku a rytíře Swato-Wáclawského, kauciere arcibiskupského, gedného z Haníšků z Semina, znamenitého českého wyštěhwance w Říši, přítelem svým gmenowal. — Weibný pan Josef Haníšk, farář w Kondratci a synowec pana Antonína, domowuge mnohými důwodnými listy práwě šlechtickau poslaupnosti swau.

Spis Karla knížete Ministerberského, nemyšššího hejtmana králowstwi Českého pod Ferdinandem I. r. 1525, který redaktor w rukau měl, gmenuge Glénu Hančířku na Horách Kutných, urozenau wladikau a paní.

*) Dcera bohatého zlatníka w Praze w široké ulici, jehož bratr znamenitým kléotníkem u dwora ruského byl.

lěčiti nebylo, totiž zrušení drabého mu řádu to-
 varnůstwa Sežiffowa. Každé ofudné té doby při-
 pamatovánj wylaudilo z útroby geho bolestné
 wzdychnutj, z oka slzu wnitřního hnutí, a ze srd-
 ce žádost nenwraucněgšj, měli-liby Sefuité gestě
 za geho žitj do Čech opět uwedeni býti, w towa-
 rněstwo gegich zaš se nawrátiti. Dne 28. Dub-
 na 1775 dobyw sobě od Gegj cjsarště králowště
 Milosti slawné paměti Marie Terezie „titulum
 mensae,“ oddal se bohoflowj s účinnau pilnosťj
 a srdečnau odhodlanostj; dne pať 23. Března
 1777 došsed cíle swého, na kněžstwj byl poswě-
 cen. Kde aš mladý ten dělnejš ponenprw wzdelá-
 wal winici Páně, nebylo mi možno se dowěděti *).
 Dne 4. Unora 1782 ustanowila ho wysoce dů-
 stogná knížecj arcibiskupště Konsistor Pražská ko-
 operatorem tractus w střiduictwj Sedleckém. Dne
 pať 24. Unora 1787 do Klokot na Táboršku,
 a konečně dne 8. Čerwence 1788 na dožádánj
 wysoce důstogného a urozeného infulowaného pro-
 bossta pana Prokopa Benesse Hennigera, swobod-
 něho pána z Ebergu, do Hradce Gindřichowa se
 dostal.

Dne 14. Srpna 1796 uwázal se w resi-
 dentnj kaplanstwj Čiměřské †), poněwadž tehdegšj

*) Redakci sluffně žádá, aly w. p. čtenářowé časopi-
 su nasseho, kdylj se w matrikách toho dopjdili, dobretiwě
 rás o tom zprawili.

†) Čiměř, městus w Táborštěm kráji, wjce dwau
 wodin od Gindřichowa Hradce wzbálený, a od Němců wútee.
 Šhamers přezděný.

farář Pěnský⁵⁾, gehožto duchovní správě osádka Čiměřská byla podřízena, při královském královském vyšetřování raději naň svého práva, polnosti a jiných důhodů se byl odřekl, nežliby tamní sefutá stavení hospodářská nově vzdělati se byl podvolil.

Žijíma z počátku bylať skromná velmi, skromný i způsob žití jeho; až pak zvýšenou cenou obilní v letech následujících se poněkud zotavil, že zastlá stavení hospodářská na svůj vlastní peněz náležitě uspořádati, obyt svůj opravit, a chrám Páně, gať jen možné bylo, přiozdobiti mohl.

Osádku nemelkau mace k opatrování, bavil se v dobách prázdných literaturou, a dlouhé zimní večery vynaložil nejvíce k poznání francouzského jazyka, ano i v řečtině tať se zdořonalil, že některé drobnůstky v češtinu dosti zdařile přeložil. Co pastýř duchovní zastával svědomitě a věrně úřad svůj, a o zvelebení místního chrámu Páně s velkým nákladem horlivě pečuge, získal sobě důvěru a lásku osadníků svých v té míře, že napotom gich námstěmou přeařasto obradován býval, kdž po 40 na vinici Páně chvalně stávených letech nejvyšším dekretem dvorské kanceláře od 27. Března 1817, číslem 6838, pensij

⁵⁾ Pěna, vesnice blíž Gindřichova Bradce ležící, a od Němců Baumgarten překlíná.

opatřen, u svého důstojného bratra Jana⁶⁾ na nějaký čas se byl ubytował.

Tamže co kaplan gsem se s tímto kmetem sšlechtným celé dni rozkošně bavjwal, sšhledaw w něm muže welmi zkušteného, wšsestranně wzdělaného a ducha bystřého, téměř žiwau encyklopédii, z něj dle ljbosti čerpati se dalo. Gakkoliw wěkem giž sesslý, předce liternjch pokroků horliwěgi nežli mnozi z nassinců wššjmal si, oko gedno wěkem mage bělmem giž zakalené, předce pomocj zwětsšugjcjho sšla až do půl noci každodeně, neyradšši wšsať zdařilé plody české literatury čjtáwal, gakowauž negen odbjranjm četnjch knih wšsemožně podporowal, nýbrž i sám roku 1824 „Abecedu pobožné manželky a hospodyně“⁷⁾ na swůg náklad w Praze přetišknauti dal. Zde mage příležitošť s horliwými wlastenci častěgi se scházeti, ožil z nowa čilý duch geho, gessťo po dwadacet let w osádce pauze německé⁸⁾ skromné gen poz-

6) Jan Hanický, farář w Plané nad Lužnicí, biskupský stříbrnj G.šebnického okresu, dozorce národnjch škol, Wudcgowické wpišce důstojné konsistore rada, a magetnjš weliké zlaté české medalie.

7) Kneb wýklad dwamecjtma wersšů o ctnostech dobré a sšlechtné ženy, požádckem liter abecedy hebrejské, w poslednj kapitole přjřlowj maubřého krále Salomauna ob Ducha swatého položenjch. Poneyprw léta 1585 u M. Daniele Adama z Weleslawjna wpišškněná.

8) Páni Slawatowé, wládyškowé na Hradci, obšwagice se Wikhartů a rozmáhajicjch se bludů Waldensšjch, umedli ze Šwábšj osádku němekau w bědiny swé, a přenesť jus patronatus na Jesuity, by snad sami některémus

travy docházel. Bývaloť to podjmánj newšsednj, zjraci wěhlašného kneta wýmlywnostj horaucj důstogně zastáwacj národnost i gazyl materstj, a w mladjcjch neodrodilých rozněcowacj oheň a lásku k wlasti poswátne.

Mezi tjm odebral se pan Antonjn Hanikš k swému mladššimu bratru Frantisskow i⁹⁾, kde po několika w swatém pokogj stráwených letech druhotiny kněžstwj swého slawil. Roku pať 1829 opět do Plané se wrátil. Tentráte co kněz giž jubilowaný neyčastěgi se modljwal; předce wšak w prázdnych dobách rád se čtenjm wýborněgšjch plodů češtké literatury a mlwnice ruštké bavjwal. D blaho swých kraganů swrchowaně pečlivo, žehráwal bolestně na wnzdwíženj blahoděgného „Dědictwj swatého Wáclawa“*) w potah bera mnohostranný užiteť duchownj, gesttoby se na úrodné půdě wlastenskté po ten čas z dobrých knih byl wytěžiti dal. Prohlásil se sice, po sobě blahočinnau zůstawiti památku, wšak gesttě neurčité; až teprw w Táboře, kam se roku 1830 po úmrtj swého wýborného bratra

bludem pikhartšým nakwassenému knězi omylem faru nezabali. Odtud po zrušenj řádu towarjšstwa Žejššowa wošud wšedky druhdy Slawatowštké fary S. M. králowštká zabáwá.

⁹⁾ Frantissk Hanikš, farác w Bernardicjch, Wopočansktého panstwj.

*) Podobný ústaw na wydáwanj češtkých katolických knih, w lewné ceně, gako náš ústaw Swatojanský, genž po 200 let w rukau Jesuitů spasiťelně aučinkowal; ož po letech 1780 zcela wnzdwížen, knihy rozdány, a kapitál k náboženštkému a k fondu studij rozdělen byl.

Šana byl ubytován, v poradě vzájem nasseho vůbec oželeného, církvi i vlasti š celau duššj wraucně oddaného pana Josefa Blaštimila Samaršta¹⁰⁾, odhalil záclonu swých zámyslů zbožných, položim na oltár chudé své vlasti welikomyšlně 1000 zlatých štrjbra — upřenim sobě mnohých potřeb, — krusně za dlouhá léta uštrádaných, co základnj kámen k wzdělání nowého úštaru, pod názwem „Dědictwj swatého Šana Nepomuckého“ k wydávání laciných, dobrých, a pauze českých knih katolických. Nadřčenau gistinu i še základnjmi pravidly podal wysoce důstogné knjžeci arcibiskupššé Konsistori Pražššé, co materi o blaho milené vlasti neyššš pečlivé, š prosbau ponjženau, by ona mocným swým účinkovánim účel geho w škutek přiwesti a do žiwota milostiwě přenesti ráčila; gakowážto žádost také wjdně přigata, a důležitost ta wysoce důstognému pánu Wáclawowi Wilémowi Wáclawjčkowi¹¹⁾ k wymoženj zákonnj platnosti šwěřena byla. Dosselt úštar ten Dědictwj Swatojanského neyššššjho potworzenj od Šeho cjs. kral. Milosti Šrantiška I., giž dne 26.

¹⁰⁾ Erpofita Klekotššj, nábožnj básnjka horliwý wlastenec usnul w Pánu w Zábore dne 19. Šřezna 1833, šterého dne časně žrána gessšé šrdechná přánj k gmeninám od swých přátel přigjal. — Což nám žádný žiwotopiš geho nepodá?

¹¹⁾ Wšhlašnj děkan wysoce důstogné wžby wěrné kapitoly sw. Wita na hradě Pražššém, prelát kralowšwj Česššého, doktor bohoslowj, cjsařšš kralowššj škutečnj guberniátnj rada, rektor Magnificus wysočých škol Pražššých roku 1838, pišowatel a wlastenec přewýborný.

Října 1833, kteráž dvorským dekretem od 3. Listopadu číslem 27,129 ohlášeno, a guberniálním dekretem od 18. Listopadu číslem 25,564 roku do-
tčeného wysoce důstojné knížecí Arcikonsistori Praž-
ské dodáno bylo.

Statuta, na zříceninách dědictví Swato-
Wáclawského, nově wydělaného ústavu dědictví
Swato-Janského wytknul welikodušný pan zákla-
datel sám; gsau pať tato:

Základní pravidla ¹²⁾

Dědictví swatého Jana Nepomuckého, aneb dobrowol-
ného peněžného základu a příspěvní, gehožto auroky
po wšechy časy swědomitě wynaloženy býti mají

I. Ku wydělánj nábožnosti, mravnosti a pra-
wé maudrosti škrze dobré knihy; a tjm tedy

II. Ku zwelebenj našeho milého gaznka, ga-
žožto prwnjho, ba gedinkého prostřed-
ku, gjmž se obecnstwo k cili nadřčenému we-
de; pročez časem i

III. K odměnám pro Česté spisowatele, aby
djsem powzbuzení a za zdařilau k tomuto cili au-
činkugjci spisowatelškau práci slušňau odměnau
pochtěni byli.

§ 1. Dědictwjm swat. Jana gen pauze
Česté, nábožnost a mravnj wydělawagjci knihy,
buď půwodnj, buď ginogazhčné we zdařeném Če-
stém přeloženj wydáwány býti mají.

¹²⁾ W. bobosl. časop. ročník 1834 swaz. 1. str. 164.

§. 2. Nejvíce pečováno bude o to, aby genom obsahem i slohem výtečné, od mužů právě saudných a k tomu povoláných vůbec za dobré uznané knihy tímto nákladem na světlo vycházely.

§. 3. Při volení a posazení knihy, která by vydána býti měla, většij ohled ovšem bráti se bude na valnějšij počet obecnstva a na jeho potřeby; a však nemají se tisknouti pouze populární, toliko pro lid sprostý určené knihy, ale i vzdělanějšij národa části bedlivě šetriti se bude.

§. 4. Tedy nákladu toho také aučastny býti mohou umělecké a vědecké plody literatury naší, vůbec, co do bohoslovij, co do výmluvnosti duchovní, co do posvatného básnictví, co do filosofie praktické náležij, i dějina světská, genž děje s gich šťastnými nebo nešťastnými následky představuje, vsedky tyto předměty obstaráním Svatojanského Dědictví vydány býti mohou. Jen aby se gich dostalo!

§. 5. Už pak šťastně zroste ústare tento, postará se též, aby i starobylé České knihy, rozum i srdce vzdělávající, které ovšem obsahem i gazněkem vynikati musejí, a kterých již dopjdi se nelze, dle potřeby času na novo vydávány byly.

§. 6. Gelikož se z ohledu na vzdělanost mravů a náboženství nepředněgi a nešťastněgi od autlé mládeže počínává, tedy zvláště z počátku, dokud většijho nákladu věsti nebude možno, vydávati se budou vzdělávající knižčky pro odměnu bedlivých a mravných dětí národních uenkovských škol, zvláště s ohledem na §. 10.

§. 7. Pať co nevdřjwe, gať gen bude mož-
no coť wěťšjho podniknauti, přede wššjm ťoro
wšecobecná widj se potřeba nowého a wšestranně
pěkného wydánj *Pjsem Swatých s krátkými
podloženými wňklady* *); zwláště s ohledem na §.
10, aby se wáha držela, ano aby se předcházelo
neřádné rozššřowánj biblj nekatolických w lidu o-
becném.

§. 8. Každá kniha, ťrže toto ťgednocenj wy-
daná, má býti na čistém papjru, zřetelně, aupra-
wně wydána; a pro trwalost aspoň ta, která pro
lid obecný bude ustanowena, hned giž tuhau waz-
bau se opatřj.

§. 9. Každá kniha budiž znamenána ř tomu
slaužjcm obrázkem, aneb aspoň čistau winětkau, a
slowy: *Nákladem Dědictwj Swatého
Jana Nepomuckého*.

§. 10. Hlavnj tohoto základu aumysl gest,
aby se takowé wýborné, prospěšné knihy, co mož-
ná bude, lacino prodáwalj.

Wšyce důstogná kněžecj-arcibiskupšťá Kon-
sistor Pražšťá ten tať blahoděgný ústaw Dědictwj
Swato-Janského w milostiwé opatrowánj dnem 9.
Listopadu 1831, čjsem 7140 přigawššj, a wede-
nj ho 15. Srpna 1832, čjsem 5342, weledů-
stognému kanownjku a spoluradowi swému, Wácla-
wowi Mich. Pessinowi, co redaktorowi, swěřiwššj,
ráčila weřegným a welmi dogjmaným prohláše-

*) Tjmtě wypracowánjm objrá se důst. w. uč. pan
Frantisseť Suffil, profesor biblických studij w Brně.

njm w Časopisu kohošloweckém¹⁸⁾ do žiwota ho wnesti, a obecnstwo české, zvláště horlivé, o gazyl a národnost wýtečně zaslaužilé pány wlastence, nezvláštěněgi wšak welebné česko-slowanské duchowenstwo, gemužto giž následkem powolánj a úřadu swého k zwelebenj cti a sláwy Boží, rozšířenj Cirkwe katolické, a náboženstwu rozdélánj lidu obecného neunaweně a důrazně účinkowati dlužno, pozwánjm k ochotnému přimělenj se k gednotě u prostřed wlasti nowě zaražené lastawě nabjdnauti, gich dobroljbezne pozústawugjc wůli, kdy a gakým způsobem ústaw ten přewýborný podporowati chtějí.

Prwnj k gednotě té noworozené a z kolébky k wlastencům důwěrně prohlédagjcj přihlásil se welebný pan Wálaw Žitek, duchownj pastýř w Serbci, přinesa k zwýšsenj peněžitého základu ústawu Swato-Sanského obět 600 wýtisků spisku swého pod názwem: „Odměna mravným a pilným dítčám ku rozdélánj a wyraženi“ roku 1825 wydaného; z gakowěžto zásoby Brandenský wifariát hned 115 wýtisků rozebral, a brzy na to welebné duchowenstwo střjdnictwj Nowokoljnského horlivým účinkowánjm swého weledústogného střjdnjka a čestného kanownjka, pana Josefa Balatého, faráře we Smogšicich, přispělo k témuž wznessenému účelu s 116 zl. 40 kr. w. č.

Anby paubým zústawowánjm na dobré wůli

¹⁸⁾ Wtý wočnjž 1834, swaz. 4. str. 681.

wlastenců blahočinný ústav Dědictwí Swatojanského gen skorného a zdlauhawého prospěchu najiti se mohl, a welkomyslňý pan zakladatel i s ním stegně smeysslegjci sšlechtnj vlastenci přáli, by ústav ten brzo se rozhognil, a neprodleně a mocně působiti započal: nawrhl pan Frantisse k Sláma weledůstogné knjzeci arcibiskupské Konsistori¹⁴⁾ s příslušnau šetrností, by, podle příkladu Wjdenštných welebných Mechitaristů, nebo našj musegni Matice k wydáwánj dobrých knih, určité a wýslowně také prostředky wygábriti ráčila, kterýmižby se základ ten rozhognil; zaraziwšsi určité wýmjnky, pod kterými by geho podporowatelé za údy Swatojanského Dědictwí přigjmáni byli.

Wysoce důstogná knjzeci Arcikonsistoř ustanowila se, s přiwolenjm pana zakladatele, od datum 9. Zárj 1832, čjsla 6046, pať na to s přiwolenjm a potworzenjm wysoce slawného c. k. Šubernium 29. Zárj 1832, čjsem 43130, k následujcjm doplněnj podotčených prawidel.

Druhě oddělenj základnjch prawidel Swatojanského Dědictwí.¹⁵⁾

§. 1. Kdokoliw k Dědictwí sw. Jana Nepomuckého 100 zl. na šř. přispěge, powažowán bude za spoluzakladatele samého ústawu, a činj se účastným práwa, ponawrhowati témuž ústawu wydáwá-

¹⁴⁾ W. bohosl. Časop. r. 1835, sw. 1. na šř. 115.

¹⁵⁾ šř. 117.

ni knih, gež uznává býti potřebné lidu anebo užitečné.

§. 2. a) Kdo k Dědictví sv. Jana Nepomuckého přistoupí s 40 zl. str., stává se ústavu toho spoluauDEM I. třídy;

b) kdo 20 zl. str. složí, stává se auDEM II. třídy;

c) kdo s 10 zl. str. přistoupí, stává se auDEM III. třídy;

d) kdo nejméně 5 zl. str. přispěje, uznán bude za dobrodince téhož ústavu, a jméno jeho do pamětní knihy zvláště k tomu zřízené se napíše.

§. 3. Doplněním základu ve vyšší třídě, také do též třídy wolno každému přistoupiti.

§. 4. Celé vikariáty nebo farní okresy, činí-li základ z jednotlivých příspěvků, vstupují 80 zl. str. do třídy I., 40 zl. do II., 20 zl. do III. třídy; 10 pak zl. do počtu dobrodinců.

§. 5. Děj given každý, kdožbykoliv v poslední vůli své Dědictví podotčenému odkázal summu vyšší 100 zl. str., považován bude za spoluzakladatele; při menším však odkazu připočte se k dobrodincům ústavu toho.

§. 6. Základním pravidlem vymíněná láce každého spisu tauto cestou vydaného ustanovuje se tau měrau, že náklad na knihu vedený toliko o čtvrtinu zvýšen bude; z čistého pak výnosu přirazí se třetina k hlavní gistině, dvě třetiny pak vynaloží se na další knihy vydávání. Což postud platnost mēg, pokud by staro celého fondu giného rozdělení nepožadomal.

§. 7. Výhody příspěvkových spoluautů na ten konec se ustanovují, že z každého vydání kteréhokoliv spisu obdrží ctj a darem:

a)	každý	spoluzakladatel	4	výtisků.
b)	autové	I. třídy	3	"
c)	"	II. "	2	"
d)	"	III. "	1	výtisk.

Dobrodincům ústavu toho kupovaný výtisk v poloviční ceně na pěknějším papíře a vázaný vydávati se bude.

Ze slušné vážnosti a vděčnosti k zesnulému v Pánu zakladateli Dědictví Svatojanského, veleb-
nému panu Antonjnovi Hanikýřovi, na slusnou památku zásluhy jeho, budou při každém vydá-
vání knih ze škladu Svatojanského, jeho synowci,
důstognému Josefowi Hanikýřowi, faráři
v Kondratci, 4 výtisků darem se podávati.¹⁶⁾

§. 8. Každý spisowatel půwodního spisu vy-
daného tímto ústavem, měl-li by za svou práci
honorár obětowati k témuž Dědictví, obdrží 12 pě-
ných a vázaných výtisků ctj a darem; každý pak
překladatel 6 výtisků. (Mimo to požjvá první

¹⁶⁾ Lentěž podal Dědictví Svatojanskému u pobe buem 25. ledna 1839 do brau w ů l j (cešj) k 100 zl. na stř. w Praze uloženyh; kterau wysoce důstogná kon-
sistoř arcibiskupská, 14. unora b. v. přigala, slawný Ma-
gistrát Pražský 2. dubna b. r. na gméno Dědictví
Svatojanského gi do knih wtěliti dal; a w. d. konsi-
stoř téhož gruntowuj wýtah, 15. listopadu b. r., pod čj-
stem 6215, do konsistornej knihy uložila.

na budaucnost wšech wýhod spoluaudů I. třídy; druhý pak oněch III třídy.)

§. 9. Wydání každého spisu uvede se w známost duchowenstvu šrže důstogné pány vikáře, gazož i prostředkem časopisu bohosloweckého.

§. 10. Knihy wydávati se budau wázané w určené a na prvním listu postavené ceně.

Konečně zústawuge sobě knížeci arcibiskupská Konsistor, cobykoliw na přistj čas ku zwelebenj tohoto dobročinného ústawu postáuziti mohlo, tímto časopisem ctihodnému duchowenstvu po každé oznámiti.

Dáno w Praze w konsistorním sezení ode dne 12. Března 1835. Číslo 1383.

Frantisek Wiljm Zippmann,
biskup Satalstý, knížeci arcib. konsist. přeseš.

Wáclaw Pessina,
kanovník, konsist. rada a rebaktor.

W běhu času uwážila zkusenosj mnohau wedená wysoce důstogná Arcikonsistor, potřebu prawidla tato rozšířiti a určitěgi wytknauti. Tjm se štalo, že gich w roce 1838 w následugjcm úplněššim sestawenj prohlásila.

I. Přjstup spoluaudů.

1. Spoluaudem Dēdictwj sw. Jana Nepomuckého štati se může každý, buď ustanoweným peněžitým přjspěwkem, kterýž se gednau na w ž d y c k y zaprawj: anebo podánjm písemnjch pracj, kteréž š podotčenému účelu směřugj, a o=

hledně vnitřní ceny své k vydání za hodné uznány budou.

2. Kdokoliv k témuž ústavu 100 zl. na stř. přispěje, považován bude za spoluzakladatele.

3. Kdo, jednou na mždycky, podá:
 40 zl. na stř. gest téhož spoluau dem I. třídy.
 20 = = = — — — II. —
 10 = = = — — — III. —

Menšší přispěvek přigme se vděčně za dobrodinj.

Peněžítá podání stává se prostředkem redakci, která ge cestau protokollu m. d. konsistoři předloží, a tato gich prostředkem referátu u weřegném sešji přigme, a ku kase poukáže, která nad odvodem redakci quituge. Přigem ten w Časopise čtvrtletně k všeobecné wědomosti umáděn býwá.

4. Řehole, celé wikariáty, farnj okresy, školnj mládež, celé rodiny wstoupugi dwogůnsobným přispěvkem do nadřečených třídy.

5. Doplněním základu we vyšší třídě, také do též třídy každému přistaupiti wolno.

6. Kdo w pořádnosti své Dědictwji dotčenému odkáže wjc než 100 zl. na stř., považován bude za spoluzakladatele; při menšším odkazu připočte se k dobrodincům; (za které redaktor u hrobu sw. Sana zvláště missi swatau za mrtvého obětuge.)

7. Spišowatelé, kteříž své práce témuž ústavu obětugi, gelikož po náležitém oceněni k ti-

stvu ustanoveny budou, dobývají sobě, dle obšířnosti, důležitosti a gadnosti spisů svých, právo spoluaudů buď I., buď II., buď III. třídy. Podáním svoje důkladných prací wstoupj spisowatel do vyšší třídy.

8. Kdo témuž ústavu zdařilé přeloženj k nadřecenému učelu přihodné knihy podá, stane se spoluaudem III. třídy; — epětowaným podáním postoupj výšše.

9. Dle poslednj wíle zakladatelownj žádají se duchownj spoluaudowé téhož ústavu, aby mezi osmidnem slawnosti sw. Jana Nepomuckého, za Nejvyšší Císařskou rodinu, gažož i za živé a za mrtvé spoluaudy téhož Dědictwí, dle pohodlj gednu misi swatau slaužili. — Čím tedy každý spoluaud pro své dusše spasenj tolik nejswětěgšich obětj učastným se stává! — Neopomiň ale žádný, při této pobožnosti na samého zakladatele wraucně pamětlimu býti; tať gažož i swětější spoluaudowé w tom témdni na aumysl ten, pobožnost swau wykonati. — (Když pak ze spoluaudů který zemře, newáhen bližší spoluaud redakcj to oznámiti; která gehož gať giž podotknuto, při hrobě sw. Jana Nepomuckého zbožně pamětlima bude.)

II. Výhody spoluaudů.

10. Každé knihy, týmž ústavem a w témž roce wydané, obdržj na pěkněgšim papjře:

- a) Spoluzakladatelové = = = 4 wýtisků darmo.
 b) Spoluaudové I. třídy = 3 — —
 c) Spoluaudové II. třídy = 2 — —
 d) Spoluaudové III. třídy = 1 — —

A to tak, bez dalšího připlácení, po celé živobytí.

Stojí ale svatou povinností každému spoluaudu, knih nákladem Dědictví Svatojanského vydaných co možná rozšířovati, a jiných k tomu nabýzeti; neb ústav ten gediné proto zaveden gest, a knihy gediné proto jim se vydávaj, by rozšířené, lid vzdělávaly; čehož gidosjci nelze.

11. Spisovatelé, gichž práce nákladem ústavu vydány budou, obdrží z téhož vydání 24 wýtisků; překladatelové, gelikož překlad gegich se přigal a na swětlo wysšel, obdrží 12 wýtisků darem. — Dpět opětowanau zásluhau za spoluzakladatele gmenování býti mohou.

12. Vydávaj se pak knihy giž wázané; na prvním listku přitiskneno gest znamení téhož ústavu, gačož i krámská cena, kteráž ge wždy nelacinějsí, — a přes která se w žádném knihkupectwí které koliwěk fraginy o wjc platiti nemá.

13. Páni spoluaudové obdrží tisknéný zápisný listek, na němž se odebroné wýtisky po každé odepíjí.

14. Tyto wýtisky vydávány budou buď w kanceláři knížecí arcibiskupské konsistoři, aneb u redakci.

III. Rozesílání wýtisků.

15. Welebné duchowenstwo zdejší arcidiéceši obdrží zapsané wýtisky skrze své wikariátnj auřady.

Dstatnjm slawným Konsistorjím zasílati se budou w diéceši gegich obgednané wýtisky, we vlastních bednách, franko.

Gednotliwým spoluaudům nemůže ústaw kněh zvláště zasílati; nýbrž gedenkáždý sám se postarati musí, by, gať se wydání které nové knihy w novinách oznámj, proukázánjm swého upsaného listku, gi sobě zvláštjnj osobau, buď w kanceláři arcibiskupské konsistore, neb u redakci wyzdwihnauti dal.

16. Konsistornj expedicj, kteráž se témuž rozesílání přjmětimě podwolj, každé knihkupectwj, tať i každý giný sběratel odběratelů, obdrží na 10 wýtisků d w a zdarma.

17. Poznamenání spoluaudů a wýkaz sesslých přjspěmků každého čtwtletně k Časopisu pro katolicke duchowenstwo se připogj. — Drobné aučty w. d. arcikonsistor weregne neskládá, nýbrž ge k přjsnému posauzenj arcibiskupskému rewisijnjmu auřadu předkládá, a dle geho wýtknutj pokračuge. Spoluaudům se gen summownj wýkazy k wědomj dagj.

Kdo pať se o wzrůstu, prospěchu, proměnách a zvláštjnich událostech Dédictwj Swatojanského dowěděti chce, ten ať spolu odbjrá Časopis pro katolicke duchowenstwo, kte-

rý redaktor, gménem w. d. arcibiskupské konsistoře, ročně w 4 swazcích, za 2 zl. vydává.

18. Každá ku prospěchu téhož Dědictwí a k rozšíření obecné užitečnosti udělená rada ze strany redakce wděčně se přigme a slusně ocení.

Zaražením a prohlášením určitějších základních pravidel těchto, zůstal ústav Dědictwí Swatojanského účastníkům četně do každé třídy gať z Irálowstwí Českého, tať i z saudružné Morawy a Rakauského Slezka, starou duchowního i swětského, mezi nimiž mnoho oswícených a wysoce důstogných členů se nachází.

Hognými příspěvky tolika členů Dědictwí Swatojanského nabylo wysoce důstogné ústawní ředitelstwo dostatečných prostředků k wydávání latiných, katolických a dobře psaných knih českých, gaťowé o spásu a oswětu národu Českého horlící spisowatelé Českí o zámod na oltář Swatojanský kladli.

Mezi členy Swatojanskými, gednať hognými wlastními peněžitými příspěvky, gednať neunaweným rozmnožowáním audů, a horlímým mezi lid obecní rozšírowáním knih nákladem Dědictwí sw. Jana Nepomuckého wydanych, obzwláště se wyznameni: w Litoměřicku: ctihodný pan František Šorens, kaplan Rožďalowský; w Hradecku: ctihodný pan Jan Rogel, kaplan Nomo-městský; w Buděgowstku: ctihodný pan Josef Šmidinger, zámecký kaplan w Němčicích; ctihodný pan Jan Nowáček, kaplan w Kumla-

ku, tať že wysoce důstogná knížecj Arcikonsistoř ge-
zvláštjnimi dekrety za spoluzařladatele Dē-
dictwj Swatojanského powyššiti, a wšech
práv statutnjch milostiwě saučastniti ráčila; které-
hožto čestného wyznamenaní také následugicj spi-
šomatelomé Dēdictwj: důstog. pan Jan Waler.
Žiršik, farář w Minicjch, w Arcidiécesi; důst.
pan Šimon Brána, farář w Miromicjch, a
důst. pan Jan Marchal, duchownj správce w
Řimowě, w Buděgow. diécesi, a pak důst. pan
Frantisek Sussil, prof. biblič. studií w
Brně aučastnj učiněni byli.

Zakowáto účinníwost welectihodných duchow-
njch Dtců docílila přerýchlé rozššření knih Swa-
tojanských, a powzbudila několik šlechetných du-
chownjch pastýřů, nawrhnutí wysoce důstognému
ředitelstwu, ř snadněššimu a spěšněššimu odbjra-
ní plodů Swatojanských, by po krajích žaržené
byly pravidelné filiálky; gakowžto nawrh wděč-
ně přigat byl, a od wysoce důstogné redakci zvlášt-
njm prowoláním ¹⁷⁾ ř horliwým vlastencům Če-
šským i Morawským pozwánj se stalo, by ř učin-
nému žaržení dotčených filiálek alespoň we wět-
ššich místech službowolně se propůgčili; ručje:

a) žářobu každého wydání ř rozprodání, pod
celoročnjm čekáním, gim pošlati;

b) řrže ně nových spoluaudů, a gich přj-
spěwků obdržowati;

¹⁷⁾ Řečn. 1838 řw. 4. řtr. 736.

c) sřrže ně nově prohlášeným spoluaudům
immatrikulačnj listky,

d) spolu také i přináležející knihy men ode-
šlali,

e) sřrže ně všě dopisování se spoluaudy
gich okolj řádně vesti; čjmžby gať ústavu, tať
též pánům spoluaudům welice k prospěchu a ku
wděku poslauženo bylo.

f) Všě by se na ně franko zasílalo; a

g) kdžby toho požádali z každého sta by se
gim za gich poslaužení, a na autraty 20 zl. pro-
visj w knihách wykázalo.

Abj blahoděgný ústaw tento šjřegi aučinko-
wal a mocně do žiwota přecházel, řogjme se slad-
kau naděgi, že wjce wzácných podporowatelů usku-
tečnění mnohostranné žádosti se podwolj, a tať
ctěnému obecnstwu wýbornými knihami Dēdictwj
Swatojanského wděk se poslaužj. — Některé fi-
liálky takowé gať po Čechách tať i po Morawě
giž skutečně stáwagi.

Tať šťastně ačkoliv škrowné seménko, štědrau
rukau zwěčněního pana Antonj na Hanikýře
w půdu dobrau wstjpené, se zúrodnilo; a giné
padlo w zemi dobrau, a kdž wzešlo,
učinilo užiteť stý¹⁸⁾, wzrořtauc u wysoký strom,
gehožto zelené a owocem bohatě osazené wětwe
králowstwj České, Morawu a Slezsko giž zasti-
ňugi, a giž tať až do Uher se rozkládagi, po-

dobno zrnu horčičnému, kterěz w zam
člowěf, wšel na poli swém. Kterěz to
zagisté ney menšj gest mezi wšsemi se-
meny; kdž wšak zroste, wětšj gest
wšech bylin, a býwá někdy strom, tať
že ptáci nebesťj přiletjce, bydlegj na
ratolestech geho.¹⁹⁾ W skutku usflechtilý pan
zakladatel zůstawił po sobě památku w požehnánj.

Duším, že to nebyla gediná památka, ga-
lowau usflechtilý stařec, pan Antonjn Hani-
čjř, zaraziti zamyslel, gelikož slowjčko pro-
stosrdečně progewené „prozatjm“, na ginau gestě
oběť narážeti se zdálo, nepochybně něgakau ge-
stě hotowost k swým tagným účelům w zálože dr-
žel. Než náhlá slepota, posluha od lidj cizjch a
zisku žadostiwých, obzwláštne ale nedosti rychlé o-
známené úmrtj geho práwu, zničily gsau ostatnj
wlastenske záměry geho. Skonal w Pánu, — swá-
toštni umjragjčjch opatřen, — dne 15. Března 1833
w 80. roce swého několika tělesnými neduhy sklje-
ného žitj. Tělo geho bylo dne 17. na hřbitowě
swat. Jakuba w Táboře slawně pohřbeno*); duch
wšak bohumilý se odebral k nadhwězdným sjdlům
k přigetj palmy oslawy wěčné.

¹⁹⁾ Mat. 13, 31 — 32.

*) W Klokotech se zamýšlji, wsožým powolenjm, tělo
zakladatele našeho slawného z Táboru w tamnj hřbitow
přeložiti. Dědictwj Swato-Janšké nebude mešťati na ge-
ho nowý hrob pomnjt swé wděčnosti postawiti.

Anta! posvátný praporec Swatojanský pa-
 nem Antonjnem Haničným zaražený, a
 gménem sw. Jana Nepomuckého draze ozdobený wy-
 soko wěge, zowaucj wěrných ctitelů Swatojanských
 pod záslonu swau blahoklidnau. Kdožkoli tedy mi-
 luge gazně materští, kemukoli oswěta a spása lidu
 na srdci ležj, nechť se pripogj k nám. Zde Čecho-
 wé, zde Morawští a Slowanští welebnj bratři se
 sgednuťme k účinnému rozšírowánj kněh wysoce dů-
 stognau kněžecj arcibiskupstwu Konsistorj Pražstwu
 pod ochranau nasseho slawného sw. Patrona wydá-
 waných! Weďme swěrené sobě stádo k čistému pra-
 menu Dědictwj swatého Jana Nepomuckého, lámey-
 me lačným owečkám chléb žiwota štědre, napáge-
 gje ge ze zdroge wod žiwých; podáwemy me jim dů-
 statek knih wydělawatelných duchem katolickým psá-
 ných, aby potravj nezážimné a gedowaté z ciziny
 nepřijmaly a nehynuly wjce! Zarážme filiálky Dě-
 dictwj Swatojanského w místech swých, a rozšírug-
 me knihy dořonale katolické po osadách a w sau-
 sedstwu, aby gimi praud swobodných, wjře a mravům
 škodných spisů cizozemských, genž spolkové Cirkwi
 katolické nepřijimj tagnými průchody nassim wen-
 kowanům polo zdarma podáwagj, ucpán, a náš
 lid w pravé wjře a mravech čistých před hnusnau
 nákazau uchráněn byl. Takowauto lastawau po-
 mocj a podporau ústaw Dědictwj Swatojanského
 pěstujce, nábožnost a kázeň dobrých mravů u wla-
 sti zwelebime, gazně a národnost w čistotě a slá-
 wě swé uchowáme, wýtečnému zakladateli wděčný
 pomnj k postavjme, a wysoce důstogné redakcj, kte-

rá ústav tento w rozkvet a zvelebenj přivesti horlivostj neunavenau se snažj, péče gegj draho- cenné usnadnjme. — Genom dobrotivý Bůh rač na přjmluvu svatého Jana Nepomuckého nám k tomu svau milost, a ústavu samému své požehná- nj dáti!

Dědictví
Svatého Jana Nepomuckého
o audech svých;

o roce

1 8 3 9.

Zakladatel.

Antonín Janíkovič,

exjesuita, exposita v Simeri, Budějovické diecési,
Sindřichohradeckého vikariátu.

Seho Císařského Královského Majestátu Ferdinand I. dárcem.

Spoluzakladatelové.

Alois Josef, Baron Schrenk z Notzingu, Arcibiskup Pražský.

František Wil. Zippmann, světlý biskup Pražský, konf. předs.

Wáclav Pefina, kanon. na Hradě Praž., ředitel Dědictví.

Josef Janíček, farář v Kondraci, bratr zakladatele.

František Šoregš, kaplan v Rožbalovicích, Litoměřické diecési.

Josef Schmidinger, jámečský kaplan v Němčicích, Budějov. diéc.

Jan Nováček, kaplan v Kumzátu, Budějovické diecési.

Jan Karel Hoget, kaplan v Novém Městě nad Metují, Král. diéc.

Jan Valerian Zirsík, farář v Mlaticích, kand. bohosl. v Arcibísc.

Simon Brána, biskupský notář, farář v Mirowicích, Bud. diéc.

Krist. hrabě Waldstein z Wartenberku, kom. c. k. Leop. řádu.

Jan Marchal, duchovní správce v Řimově, Budějov. diecési.

František Sussil, prof. studijní nov. žil. na bohosl. ústavu v Brně.

Jan hrabě Krakovský z Kolowratu, ryt. Leop. kom. Sas. řádu.

Spoluauďowé

W králowstwj

W Pražské

W hlawnjm

Meďdústogněšj Knjze, Aloys Josef, Baron Schrenk	Wöhlm Wáclaw, katecheta na Malostranském
Wüttner Jan Nepomuk, inful. probost u Wšech Sras	Cihhart Wáclaw, arcibiskupšj pénitentiar
Daucha Frantisek, kněz cirkewj	Dichtl Herrmann, spiritual u sw. Gijj
Franz Wilibald, hospodáršj rada wždy w rné	Hágel Wáclaw, administrátor kapitolnjho děs
Hanka Wáclaw, knihownjš národ. museum, ryt.	Hron Wogtěch, knjžecj arcibiskupšj duchownj
Janšj Wáclaw, měštan, mistr bedněšj w	Jungmann Josef, dokt. líkomubr. přef. na Akad.
Kalina Matěj, kanownjš na Wyšehradě, ars	Kanka Jan Nepomuk, rytjč j Záhenssteinu, doktor
King Frantisek, dokt. práw, práwnj, dwor, rada	Kolowrat Krakowšj Jan, ranhocič, s Anna u, man=
Komm Maria, hrabě, Pán na Bzejnici,	Krbec Frantisek, rožená Natalie, měštanka
Křegčj Petr, rektor u sw. Gijj	Küffer j Ksmannwillu, kanownjš, konfistornj rada,
Lagler Antonjn, Wogtěch, kaplan u sw.	Lagler Josef, generálnjho vikariátu zástupce
Lerch Josef, kanbibát theologie, farát u sw.	Lindauer Josef, cisl. král. penězorytec, jás
Bobkovicú kněžna Helena, kanownjš, konfistornj rada,	Bobkovicú kněžna Helena, wšwodlyně Klauďnická
Büffner Frantisek, kaplan na Smjchowě	Machel Antonjn, twárnj maljč a kamenorytec,
Mayer Maria Vincencia, wčhjn, melebná matka Wor=	Müller Angelina, tagemnice a prokuratorka u
Milofrbnj brattj, dobrobinjm pana Jos. Klette,	Máhlowskšj Frantisek, přefes Wendičěho semenát, j
Mettingen = Wallerstein	W e b t i č, knjze, rytjč plat.

Dědictwj Sw. Jana.

Č e s t é m

Arcidiěcesj.

městě Praze.

	Dot přistau= renj	Řjby dle řjz= spřwku	přispěl zlatěmi na st.
z Progingu, Arcibiskup Pražšj	1838	3.	100
Gymnasium	1839	III	10
řjch a rektor arcibiskupšěho semenátě .	1839	III	10
kněz cirkewj	1836	III	10
spiritual u sw. Gijj	1837	III	10
hospodáršj rada wždy w rné	1839	III	10
administrátor kapitolnjho děs	1838	III	10
kanownjš na Wyšehradě	1839	III	10
Wladim. řádu, člen mnoha společnšj	1839	III	10
tagemnjš	1835	III	20
Žitnobrančě ulici	1839	III	10
gymnas. rektor university, rytjč Ecop. řádu	1837	II	20
cibiskupšj notát	1836	III	10
práw a práwnj, syndikus Metr. kapitoly	1839	III	10
knjžecj Hřesen. emerit. rektor university	1836	III	10
řjstau swau	1835	III	10
Řakladatel	1836	3	100
rektor u sw. Gijj	1837	III	10
kanownjš, konfistornj rada	1835	III	10
čestšj řazatel, examinátor synodalíš	1837	III	10
Gindriča	1839	III	10
em. farát u sw. Čtěpána, konfist. rada	1836	III	10
Ducha	1837	III	10
řlnh ami	1838	III	—
swátěčnj řazatel čestšj	1836	III	10
rektor u sw. Gijj	1839	II	20
kanownjš, konfistornj rada	1839	III	10
řlnh ami	1839	III	—
řsulinet	1836	III	20
Worřulinet	1836	III	10
řupce w Člufenarowě +	1836	III	20
řakladatel	1836	III	10
řauna, řán na řbrařawj	1837	I	10

Spoluauďowé

Yessina Mich. Wáclaw, .	Kanow., konf. raba, redaktor
Yopel Lubwjl,	na Nowém městi, pekarský
Rauch Josef, .	prelát u swatého Wjta, ney-
Reymann Michal,	outednj
Ruffer Bogtěch, .	kapitolnj wlkát a katecheta na
Riwndát Karel, .	akademický křeslj, zásluhas
Šafřínek Jan, .	Kaplan u swatého Hawla .
Škal Josef,	arcibiskupský kohošlowce
Seidl Gindřich,	posluchač libomudrcťwj, syn
Semenárnj knihowna	
Sigmund Wáclaw,	spiritual arcibiskupského semes
Špinka Wáclaw,	arcibiskupský knihkřítat a nás
Štieber Daniel,	kapitulát a farát na Stras
Štrobach Pawel, .	gubernialnj raba zemského sta-
Swoboda Antonjn,	direktor kámenotřítu pti cřtat-
Sylva Taroucca,	Leopoldina, hraběnka
Xlypmann Frantissek,	swětjčj biskup Drazžbó, konfi-
Xhun Leo Leopold,	hrábě, a direktor úřlawu na
Walbfštejn, Wartenberg,	hrábě Kristian kómenďator
Wallis Erwina,	hraběnka rožená, Šternberkus
Werner Josef, .	prelát, arcijáhen, konfistornj
Wocel Frantissek, .	kapitolnj wřkarista u swatého
Wojřek Flavian,	š Mikofednjch bratřj

Meřinimi

Na

Xufobřkř Celestin,	řádu sw. Frantiffka, w řá-
Baroch Frantissek,	duchownj správce w Popsfo-
Wérmann Bogtěch,	polněnj w Konowřiti, Wyřti-
Rařil Raffpar, .	administrátor řary Piffelřké,
Wělečkř Kornel,	direktor piariffké řřoty w
Beněřow, měřto,	darem Josefa Šmidingara,
Wegbřka Jan,	čestnj kanownj Štaro-Wole-
Woleřka Wáclaw, .	duchownj řeráwce w Strass-
Brandeyřké	Wřkariátnj duchowenřtvo .
Wřřorab Josef. Kalaf,	pán na Eochřowě, Drazžbého
Wubinské	Wřkariátnj duchowenřtvo

Dědictwř Sw. Jana.

Dědictwř a Časopřisu, Zařladatel

wyřřnj řřol bořorce

Wpřřehrabě.
mi o úřlaw

Wáclawa Seibla nářladnjřa

náře.
Řadnjř knih

howě

witěřtřwj
řím křálowřřém Gubernium, š ářřuhami

řornj přěřeř, Zařladatel

wřbřlědnj křesřanců .

Leopoldinskó, Zařladatel .

Wanderřřeidu

raba, rytřř mnoha řádů

Wjta

š Zařladatelů.

Wřřech ro Wřřřech Drazžbých

wenřu.

řmukách, Koljnřského wřkariátu	1839	III	40
wřicřh, Štanřského wřkariátu	1838	III	10
řěho wřkariátu	1839	III	10
Wnichowicřkého wřkariátu .	1838	III	10
Werauně	1836	III	10
žámeckého kaplana w Řěměicřh	1836	III	20
řlawřh, Štanřh wřkát, farát w Šibicřh	1836	III	10
cřh, Weraunřkého wřkariátu	1835	III	10
.	1836	III	20
wřkariátu	1838	III	10
	1836	III	20

Řok wřřřaw- penj	Řřjby dle wřř- řřewřkř	Wřřřwřř řřatřmi na řř.
1835	3.	70
1835	III	10
1836	III	10
1837	III	12
1838	II	20
1836	III	—
1839	III	10
1839	III	10
1838	III	10
1839	III	20
1839	III	10
1839	II	20
1835	I	40
1836	III	10
1837	III	—
1839	III	10
1836	3.	100
1839	II	20
1837	3.	100
1837	III	10
1829	II	20
1835	III	10
1835	II	30
	56	1120

Spoluaukové Dědictví Sv. Jana.

Cerný Kasper, . . .
 Daněš František,
 Dít Josef, . . .
 Družecký Martin,
 Dvořák Josef, . . .
 Elger František, . . .
 Engelthaler František,
 Fričel Christian, . . .
 Gettihowická škola,
 Grub Jan, . . .
 Hamppey's Frau i s s e l,
 Haníček Josef, . . .
 Hausmann Karel, . . .
 Hein Bedřich a Frant.,
 Hlaváček Josef,
 Hlavan Antonín,
 Hopp Jan, . . .
 Hora František, . . .
 Horáček Petronilla,
 Horáček Wáclaw,
 Horčice Josef, . . .
 Hutter Bernard, . . .
 Jahnl Josef, . . .
 Jiršík Jan Valerian,
 Kačerovský Antonín,
 Kamenická škola,
 Kaubel Wáclaw,
 Kitzel Josef,
 Kobym Josef,
 Koljuší . . .
 Končícký Josef,
 Konrádová Anna,
 Kostíka František,
 Krch Jan, . . .
 Kubista Dndřeg, . . .
 Lang Jakub, . . .
 Marek Jan Ondřich,
 Materna Jan, . . .
 Meber Augustin, . . .
 Melcher František,
 Michl Justin, . . .

wystubowaný libomudrcwój w
 administrátor w Peruci, Bu=
 kaplan w Bdicích, Beraunského
 tagemnjš Budinského vikariátu,
 kooperator w Nauonicích,
 fauseb w Essowicích, barem
 farát w Hofstauri, Stánského
 Botičů vikát, konsist. rada,
 dobrod. p. Jana Kanky, doct.
 kaplan w Chlumi, Botičého
 kaplan w Mšeci, Stánského
 bratr zakladat. le, far. w Kunz=
 kaplan w Slaním, . . .
 bítky Ferdinanda He'ní, lesť
 tagemnjš Brandeyšého vikar=
 infulowaný arcibiskop w Plzni,
 Lutických vikát, konsistorij rada,
 farát w Plawnokolstelnjm, Brans=
 hospodyně w Dndřegowě, Mni=
 arcibiskupský notát, farát w
 lanownjš w Staré Bot-slawi,
 notát, tagemnjš, a farát na
 kaplan w Strašecjm, Blakow=
 farát w Mnicích, kand. theol.
 arcibiskupský notát, farát w
 dobrotnowšij Njebúšlogniáššho
 kaplan w Berauně . . .
 kaplan w Pláňanech, Ro'jn=
 kaplan w Žebráku, w Beraun=
 Wikariátnj duchowenslwo
 Matěš, far. na Starém Kynjč,
 panj š Eizho: wšij, Stánského
 doktor bohoslowj. vikát, konsi=
 farát na Swatém Poli, Ptz=
 arcibiskupský notát, biskan w
 farát w Králowicích, Pžeňš=
 farát w Kozogedech, Pžeňš=
 kooperator w Stěpánowě, Bys=
 farát w Draublicích, Bystřidě=
 kaplan w Brandeyse, Brandey=
 kněz pobožnýh škol. prof.

Přibrami . . .
 bnského vikariátu . . .
 vikariátu . . .
 farát w Blonicích . . .
 Stánského vikariátu . . .
 vikariátu . . .
 farát w Dublowicích, sriřowate lř w.
 práw. em. ref. univ. Botičého vikariátu
 vikariátu . . .
 vikariátu . . .
 braci, Bystřid. wikar. (wšij žiwotepiš)
 . . .
 njho mistra w Smečš
 riátu, farát we Winoti . . .
 arcib. konsf. filosof. studij
 biskan w Luticích . . .
 beyšského vikariátu . . .
 chowického vikariátu . . .
 Dndřegowě, Mníchowického vikariátu
 kanbibát theologje . . .
 Pláně, Ptenšského vikariátu . . .
 nicého vikariátu . . .
 Zakladatel, sriřowate lř w jm
 Podčepicích, Botičého vikariátu
 Arcibiskupa Pána, Knjžecj Milostj
 . . .
 řého vikariátu . . .
 řem vikariátu . . .
 . . .
 Přibramského vikariátu . . .
 vikariátu . . .
 slornj rada, biskan w Přibrami .
 bramského vikariátu, . . .
 Bohowicích, Beraunského vikariátu .
 ho vikariátu . . .
 řého vikariátu . . .
 řtidého vikariátu . . .
 ho vikariátu . . .
 řého vikariátu . . .
 řkol w Stánem

Rok přistane- penj	Řtjby ble přj- spěwku	Přispěl statěmi na št.
1837	III	10
1836	III	10
1839	III	10
1838	III	10
1837	III	10
1837	III	—
1836	III	10
1835	III	—
1839	III	20
1837	III	10
1836	III	10
1835	3.	100
1835	III	10
1837	III	20
1837	III	10
1836	III	10
1836	III	10
1836	III	10
1835	III	20
1836	III	10
1839	III	10
1835	III	10
1835	3.	—
1839	III	10
1839	III	20
1836	III	10
1836	III	10
1839	III	10
1835	II	42
1837	III	10
1839	III	10
1836	III	10
1838	III	10
1835	II	20
1836	III	10
1839	III	10
1837	III	10
1836	III	10
1836	III	10
1835	III	10

Spoluaučomé

Mobroch Jan,	farár w Kunčicích, Pražského
Dobrák Prokop,	katecheta hlavní školy w Pří-
Pohan Václav,	rodig. křt. notát, farár w
Polc Jan,	ercib. notát, farár w Stejs-
Pražský	wenkovní vikariátní duchovens-
Rennert Václav,	kaplan w Bublíně, Bublínského
Richter Ondřej,	farár w Hloupětíně, Pražského
Ryba Jan,	mlynář z Dloz, s E l d m i-
Schäuf Wawřinec,	Bystřického vikár, konfist. raba,
Schellingner Jan,	starší kaplan w Plzni.
Schimabel Josef,	erposita w Břevově, Berauns-
Schmid Mikuláš,	administrátor děkanství w Staré
Schwaunský Antonín,	farár w Žiblicích, talemně
Selčanský měšťanský	Wotického vikariátu
Simenec František,	kaplan w Strážmíř, Wotické
Sitte Bogtěch,	duchovní správce w Tuchomě-
Spilend Pozit,	řtinný čtenářský spolek, Nohy-
Srp Jan,	šaused w Nautonicích, s Anna
Srpnatěg,	duchovní správce w Klokus-
Streer Josef,	větan w Plasech, Mlýnského
Stulc Václav,	kaplan w Kvilicích, Slaného
Trojau Matěg,	mlynář w Dlozi, Slaného
Varhauz Bogtěch,	mlynář w Nautonicích, s Jo-
Wiesner Antonín,	žaptan w Plzni
Woboruz Sewerin,	kalkulát, duchovní správce w
Wolf Bogtěch,	řerát w Katagi, Mnichowicé
Wotické	vikariátní duchovensktwo
Záveský Jan,	kaplan w Chrtovátě, Wndin-
Železičká škola,	dobročinjm p. Josefa Wlatáta,
Simmermanu Josef,	duchov. správce w Stobůřkách,
Swanowická obec	Mnichowického vikariátu
Žitel Václav,	duchovní správce w Střci,

Mezi nimi

Dědictví Sv. Jana.

	Rok přistau- renj	Říjdy dle přj- spívků	Přispěl statými na št.
vikariátu	1839	III	10
Prani, téhož vikariátu	1839	III	10
Dotici, Bistického vikariátu	1839	III	10
míř	1839	III	10
štro	1837	III	20
vikariátu	1838	III	10
vikariátu	1839	III	10
la u, manželkou	1839	III	10
farár w Bráholowicích	1836	III	10
.	1838	III	10
řého vikariátu	1839	III	10
Wotslawi	1839	III	10
Wichtenstátského vikariátu	1837	III	10
.	1837	III	20
ho vikariátu	1839	III	10
řicích, Slaného vikariátu	1836	III	10
canřého vikariátu	1835	III	20
manželkou svou, Slaného vikariátu	1838	III	10
řích, Bublínského vikariátu	1837	III	10
vikariátu	1836	III	10
vikariátu	1837	III	10
vikariátu	1839	III	10
ř e f a u, manželkou, Slaného vikariátu	1839	III	10
.	1837	III	10
Řetowicích, Wotického vikariátu	1836	III	10
ho vikariátu	1837	III	10
řého vikariátu	1836	III	22
.	1837	III	10
řarátě w Železnici	1839	III	20
Pražského vik. spisowatelství	1836	III	—
.	1839	III	20
Slaného vikariátu, já s t u b a m i	1835	II	—
2 Zakladatelové.			
Wřech na wěntu w Arciběšepj		84	944
W Praze samé		56	1122
Wř e f m ě š		110	2066

Spolu audové Dĕdictwj Sw. Jana.

W Litoměřické

Nehdústognĕgŕŕj Pán, pan	Augustin Bartolomĕg
Wílohaubel Josef,	kandib. bohoslowj, bĕkan w
Werdnel Wáclaw,	farát we Wosenicĕch, Nimburs-
Caplowá Anna,	mĕšŕkanka w Cerwené Daus-
Cebusŕĕh Filip,	farát w Luštěnicĕch, Woleslaw-
Cernohaus Wáclaw,	kaplan w Libáni, Nimburského
Damašek Josef,	kaplan w Semilĕch, Semilĕs-
Felizna Jan,	kaplan w Koshomlatech, Nims-
Gíflra Jan,	šaused w Rozbalowicĕch, Nims-
Gĕbl Josef,	školsnj učitel w Rozbalowicĕch,
Güuuer Matĕg,	mĕšŕkan a woškát w Gíjĕnĕ
Hanké Prantiffel,	šaused w Rochowĕ, Libochow-
Heyba Pawel,	búchobnj knĕzete Lartĕ w Lau-
Horáček Josef,	obchwatel w Mĕlĕi, Nimburs-
Horeckĕh Rehoz,	emeritowanĕh wĕkát, bĕkan w
Kára Wáclaw,	kapitolsnj bĕkan, konf. přísĕd,
Kauble Josef,	buchownj správce w Laukowĕ,
Kleš Josef,	kaplan w Koshomonšĕch, Woles-
Kopeckĕh Antonin,	farát w Koshomlatech, Nims-
Kotjnel Jan,	kaplan we Wosenicĕch, téhoz
Kučera Josef,	mĕšŕkan a kupec w Turnowĕ,
Kunf Anna,	kaplan w Křinĕi, Nimburského
Kauterbach Wáclaw,	mĕšŕkanka a kupcová w Šlus-
Marek Antonin,	kupec w Mladé Woleslawi
Markwaticĕké šaused stwo,	kandibát bohoslowj, bĕkan w
Neumaun Josef,	darem tamnjĕho býwalého far.
Nimburská škola,	farát w Křinĕi, Nimburského
Nowák Antonin,	téhoz wĕkariátu
Nowotný Prantiffel,	kaplan w Libuni, téhoz wĕka-
Nožička Josef,	rolnjĕ w Beneshowĕ, Semil-
Pacowŕĕh Antonin,	kaplan w Nimburce, téhoz
Patáček Antonin,	farát w Libani, téhoz wĕka-
Pfeifer Josef,	direktor semenárského statku
Pohozelĕh Josef,	vicerektor biskupského Gemes-
Renner Antonin,	kaplan w Turnowĕ, spisow-
Renner Josef,	kaplan w Nimburce
Růžička Josef,	farát w Mĕlĕi, Nimburského
	kaplan w Wetelĕ, Kustĕdého

Roč přítáuz penj	Āřjdy ble přj- řwtořu	Přispĕl slatĕmi na st.
diĕceŕŕj.		
	Hille, Biskup	1837 II 20
	Koshomonšĕch, Woleslawského wĕkariátu .	1839 III 10
	tého wĕkariátu	1835 III 10
	Rawicĕ, Wolesl. wĕkariátu	1837 II 20
	tého wĕkariátu	1838 III 10
	Wĕkariátu	1836 III 10
	Do wĕkariátu	1838 III 10
	Wurŕského wĕkariátu	1835 III 10
	Wurŕského wĕkariátu	1835 III 10
	téhoz wĕkariátu	1839 III 10
	1837 III 10	
	Wurŕského wĕkariátu	1837 III 10
	Křenj, Nimburského wĕkariátu	1836 III 10
	tého wĕkariátu	1836 III 10
	Rozbalowicĕch, Nimburského wĕkariátu	1835 III 10
	Notarišĕ, direktor bohoslownjĕh ŕudij	1837 III 10
	Libereckého wĕkariátu	1836 III 10
	Wlawského wĕkariátu	1839 III 10
	Wurŕského wĕkariátu	1836 III 10
	wĕkariátu	1839 III 10
	pro rodnĕm swan	1836 III 20
	wĕkariátu	1838 III 10
	Kenowĕ, pro nemocnjĕ	1836 III 20
	1836 III 10	
	Libuni, Turnowského wĕkariátu	1835 I 40
	Prantiffel Wolesnjĕka, bĕk. w Sokotce	1835 III 20
	wĕkariátu	1836 III 10
	1839 III 20
	riátu	1836 III 10
	tého wĕkariátu	1839 III 10
	wĕkariátu	1839 III 10
	riátu	1836 III 10
	Sowinel, Woleslawského wĕkariátu	1838 III 10
	nárĕ w Litoměřicĕch	1837 III 10
	w a t e l s w j m	1837 III —
	1839 III 10
	wĕkariátu	1836 III 10
	wĕkariátu, š á s l u ŕ ŕ a m i	1838 III 10

Spoluaudivoj		Obedictvi S. Jana.	Roč přistau- pení	Ktjeh dle rjzj- spěvků	Přisvě- tostým na str.
Rebál Antonín,	kaptan w Červené Daubra:	voic. Boleslawského vikariátu	1835	I II	10
Ribiš Jan,	kaptan w Českém Dubě, Nim:	kurského vikariátu	1836	III	10
Šimánek Damian,	kaptan w Sobotce, Turnov:	ského vikariátu	1838	III	10
Šoregš František,	kaptan w Rožďalovicích, Nim:	kurského vikariátu, zakladatel	1835	3.	63
Šušic Josef,	farát w Stříž, Melnického	vikariátu	1835	III	10
Stěhule Josef,	duchovní správce w Loučeni,	Nimburkého vikariátu	1836	III	10
Stránský Josef,	kaptanu císařského královského	wévody Wellington	1836	III	10
Žeffinský František,	kaptan w Bise, Nimburkého	vikariátu	1836	III	10
Ujř Antonín,	kaptan w Světlé, Liberečského	vikariátu	1835	III	10
Wawál Wastěch,	čjř. král. komišar sític w	Chomautově	1836	III	10
Winasický Karol,	farát na Rowani, Boleslaw-	ského vikariátu, zakladatel	1835	I	10
Wiřetěškášofada,	darem Františka Šoregše,	kaptana Rožďalovicického	1835	III	20
Wobáňka Tomáš,	měřtan w Nimburce		1838	III	10
Wofenická ofada,	darem svého faráta, Wácšawa	Weranka, Nimburkého vikariátu	1836	III	20
Wřeborskáš ofada,	Wladoboleslawského vikariátu,	darem Jos. Frencla, duch. správce svého	1836	III	20
	Mezi nimi	zakladatel.			
		Wesměš		53	695
	W Králohradečské	dieceři.			
Šeho Excellenci Nejvyššognějši Pán, pan Karel	Dor. Janl, Biskup.c.f. tagna rada	Dor. Janl, Biskup.c.f. tagna rada	1838	II	20
Šmeljš Jan,	břkan w Jaromři, též w	vikariátu	1839	III	10
Šána Josef,	kooperátor w Trutí, Sautiče-	ho vikariátu	1838	III	10
Šernohoršský František,	kooperátor w Blčici, Krawa-	ského vikariátu	1836	III	10
Šewoty Josef,	želný karm je na Wyřehras-	bě, břkan w Mikulowicích	1835	III	10
Šiwok Wácław,	kapitulár Želivřh, humanita-	ní profesor w Němedém Brodě	1836	III	10
Šgermann Jan,	kaptan w Litomyřři	do Brodřského vikariátu	1837	III	10
Šileř Jan,	kaptan w Krusburku, Němes-		1836	II	20
Širaut Jan,	měřtan w Chrubimí		1837	III	10
Šünner Matěj,	měřtan a wořit w Šitřně		1837	III	10
Šajř Antonín,	farát w Řetowě, Lanřtronřského	vikariátu	1838	III	10
Šawelša Jan,	kaptan w Dobruřce, Žtebř-	šovřského vikariátu	1836	III	10
Šawelša Wácław,	farát w Wilimowě, Žtebřského	vikariátu	1838	III	10
Šek František,	řpiřowatel w Řetři, Řetři-	ského vikariátu, řpiřowatel řwim .	1836	III	—
Šilmar František,	učitel w Kopidně, w Kapi-	bnřském vikariátu	1839	III	10
Šolaubel František,	kooperátor w Sopotnici, Wo-	leslawřského vikariátu	1838	III	10
Šotičášola	Petrowicického vikariátu, řynbis	řem Řinimřřhóm, Jos. Petřánem	1837	III	20
Šubálek Jan,	kaptan w Jaromři, též w	vikariátu	1839	III	10
Šasspar Jan,	řněž cirkewní w Žtebřhomi-	řích	1838	III	10

Spoluandové

Kaspar Matěj,	kaplan w Horčicích, Petrowické- lných církevní w Chomuticích,
Klein Josef,	duchovní správce w Pohu- stolnj direktor w Králově
Kraus Josef,	Nim. Brod. vř. dobrot, Prahy,
Kruliš Wáclaw,	alumnus w Biskupském semin- w Lipnickém vikariátu
Kružburecká škola,	duchovní správce w Studnici,
Kučel Jan,	měšťanosta a lékař w Ledči,
Tebeická škola,	kaplan w Gijini
Kudwjt Josef,	kněz vikariátu Kopidlana- Petrowického vikariátu, měšťan- farář w Libici, Pobebradského
Marfil Jan,	vikariátu
Maryška Josef,	kaplan w Ledči, Lipnického vi- kariátu
Matiaša Jan,	farář w Zruči, Sautického vi- kariátu
Mlasowická škola,	duchovní správce w Chotěš- farář w Blatné, Gijinského
Moric František,	společné učitelstvo
Nowoměstské měšťanstwo	kaplan w České Třeboni, Kon- farář w Borowci, Německo- měšťan, kapřek a knihapeč
Vacák Ignác,	obec Nowo-Městského panství
Vaber Josef,	kaplan w Nowém Městi,
Velikau Wáclaw,	úřadník w Ledči
Petera František,	kapitálr Žetřovšt, kaplan w šaused a magister koželubské bře- měšťan a kupec w Nowém
Petrowického vikariátu	obec Nowo-Městského panství
Pirkl Wáclaw,	farář w Poboře, Chrabimského
Plessel Josef,	děkan w Nowém Městi
Pospisil Jan,	doktor a profesor medicíny,
Prowedow,	kaplan w Gijini
Příbyš Jan,	kaplan w Kopidláně
Rogel Jan,	děkan w Swratce, Studického
Samohelowský Emanuel,	larem Královhrad, w. d. p. kan.
Sekauffel Augustin,	čf. král. dworský kaplan, vikář,
Skřimeu Augustin,	kaplan w Pobebradech
Slawik František,	duchovní správce w Licobotín- vikariátnj duchovenstwu
Svne,	
Springer Jan,	
Sokol František,	
Stárek Jan,	
Such František,	
Štolník František,	
Šimek Wáclaw,	
Šimistá škola,	
Wacel František,	
Walenta Jan,	
Wiljmeš František,	
Wrchlabští	

Dědictwí Sw. Jana.

	Dot otřinau- peni	Říjby ble přj- swětlá	Prispě- statěmi na str.
do vikariátu	1836	III	10
Kopidlanského vikariátu	1836	III	10
Slawicích, Petrowického vikariátu	1836	III	10
Dwoře, Jaroměřického vikariátu	1837	III	10
Kanow, W. Pěšiny, bývalého tam faráře	1839	III	20
náři	1837	III	10
	1839	III	20
Náchobského vikariátu	1835	III	10
Lipnického vikariátu	1839	III	10
	1837	III	10
řeno, děkan w Chomuticích	1837	III	10
nostau Hautiškem Řebátem	1837	III	20
wikariátu	1835	III	10
	1836	III	20
	1839	III	10
ariátu	1838	III	10
ariátu	1838	III	10
ejch, Petrowického vikariátu	1838	III	10
wikariátu	1837	III	20
	1838	III	10
trouškého vikariátu	1836	III	10
Brobstského vikariátu	1837	II	20
w Královém Pradci a w Praze	1836	III	20
spoludobrodinjm welekného pána	1836	III	20
Jana Rogta, kapl. w Nowém Městi	1836	3.	10
Bakladatel, s á s l u b a m i	1839	III	10
	1838	III	10
ny w Krážburku, Německo-Brod. witar.	1838	III	10
Městi, s A n n a u, manželkau swau	1836	III	10
prispínjm weleb. p. Jana Rogta, kap.	1839	II	20
wikariátu	1836	III	10
	1835	III	10
w Králově Pradci	1837	III	10
	1838	III	10
	1837	III	10
wikariátu	1836	III	20
Petřána, a Zimist. kap. Gijinského	1837	II	20
konf. raba, děkan w Kopidláně	1836	III	10
ejch, Studického vikariátu	1835	III	10
	1835	III	20

Spoluandové

Zakrawský Matěj,	míštan w Novém městě, s
Beman Josef,	farář w Státněm, Chru-
Biepler Josef,	doctor, vikář, kousilornj rada,
Bumpe Hynek,	vrchnostenský zahrádnj w Ko-

Mezi nimi

W Budějovicích, Zakladatelové

Albrechtická škola,	darem Wita Cijho, duchovníz
Aschenbrenner Jakub,	aktuar w Němčicích, Wolně-
Babla Matěj,	kaplan w Malenici, téhož vis
Babor František,	farář w Cinkově, Nepomuck-
Balzar Josef,	farář w Stankově
Benda Kristof,	pán na Elšovicích
Benisek Jan,	lancelářský w Němčicích
Buděšinský František,	duchovní správce w Tichonci,
Bulík Karel,	řičák w Němčicích, Wolně-
Cellerin Dobeš,	farář w Smogšicích, w Su-
Christelbauer Bernard,	duchovní správce w Hlavno-
Čerm František,	farář w Cistini, Prachatického
Čadež Matěj,	kaplan w Strakonšicích, Ho-
Čížek František,	kaplan w Blčicích, Sussid-
Dietrich Antonín,	w italského řádu Maltejského, kap-
Dlaž Wáclav,	rotušského řádu Maltejského, kan-
Dolák Dominik,	on w Wehrticích, Sussi-
Drábeš Vincenc,	učitel w Malenici, Horážd-
Dušík Jan,	konfisk. rada, školobozorce, farář
Fofter Jan,	běhan w Tušici, Domazlického
Felix František,	kaplan w Bechyni, téhož vika-
Giala Jan,	farář w Černici, tagesnj
Ginger Jan,	kaplan w Cankově, Nepomu-
Kisser Jan Karel,	míštanosta w Strakonšicích,
Kisser Josef,	kaplan w Hrochově, Čbeynow-
Klodian Michal,	magistr djiny a škol bozorce
Kormánek František,	křtilan w Tejnici, Dessinského
Kučík Matěj,	farář w Hln'ově, Hlubockého
Kalla Jan,	rotušského řádu Maltejského, kap-
Kedlička Augustin,	farář w Žatce, Blatenského

Dědictví S. Jana.

	Roč přistau- penj	Řřjdy dle přj- spřevků	Převčl statými na řř.
Barborau manželkau swau	1836	III	10
blmřského vikariátu	1835	III	10
břhan w Chrubimí, aub mnoha už. společ.	1835	II.	20
plbně	1839	III	10
1 Zakladatel.			
W e s m ě š	64	800
řidelnj dieceřj.			
ho správce, Piseckého vikariátu	1838	III	20
ho vikariátu	1837	III	12
řariátu	1837	III	10
ho vikariátu	1839	III	10
	1837	III	10
	1838	III	10
Wolněského vikariátu	1837	III	12
	1837	II	20
Horáždovicického vikariátu	1837	III	10
řidelnj vikariátu	1839	III	10
řicích, Sussidického vikariátu	1838	III	10
řikariátu	1839	III	10
řáždovicického vikariátu	1838	III	10
ho vikariátu	1837	III	10
lan w Rabomyřsi	1837	III	10
lan w Strakonšicích	1838	III	10
ického vikariátu	1839	III	10
wického vikariátu	1837	III	10
w Kvasnovicích, Blatenského vikariátu	1839	III	10
wikariátu	1837	III	10
řariátu	1837	III	10
Kaplického vikariátu	1838	III	10
ického vikariátu	1839	III	10
Horáždovicického vikariátu	1837	III	12
řického vikariátu	1838	III	10
w Domazlicích	1838	III	10
wikariátu	1839	III	10
wikariátu	1839	II	20
lan w Strakonšicích	1837	III	12
wikariátu	1837	III	10

Spoluudowé

Gininská škola, . . .	darem Matěje Dohřívna, vis
Gizjček Maximilian, . . .	vikár, konf. raba, a děkan w
Paljč Karel, . . .	vikár Čechynowšć, konfultornj
Hasłowická osada, . . .	panstwj Němického, Woljnšć
Pawliček Antonjn, . . .	farár w Kosogowicich, Biatens
Feing Antonjn, . . .	farár w Staneticich, Domazlic
Glubocké, . . .	vikariátnj duchowenstwa
Polba Michal, . . .	řádu Cistercienského, loop. we
Polč Josef, . . .	děkan we Woljně
Jakeš Jan, . . .	čirkownj kněz, štótnj direktor
Johaneš Tomáš, . . .	vikariátnj tajemník, farár we
Johaneš Jan, . . .	farár w Gradecicich, Porazbo-
Kamariš Frantisek, . . .	kaplan w Kralicich, Kaplického
Kamenické, . . .	vikariátnj duchowenstwo
Kaubeš Gindrich, . . .	syn Wáclawa Kaubka, direkt.
Keš Antonjn, . . .	kooperátor w Jaroslawě, Ka-
Klabrubšć Josef, . . .	kooperátor w Prachaticich
Klauček Martin, . . .	kaplan w Ráborě, Biatenský
Klein Frantisek, . . .	farár w Swidowě, Eulawického
Knittelmayer Jan, . . .	ryjtšćého řádu Maltesů, loop.
Kobližka Ferdinand, . . .	kněz čirkownj w Binjně. Pj-
Kozenský Tomáš, . . .	obchodník w Strakonicech
Krasilowská škola, . . .	dobrotiwěšij pana barona Dž-
Kregčí Matěj, . . .	pořádný w Němčicich, Woljn-
Křivánek Jan, Nepomuk, . . .	faranj administrátor w Březnici,
Kubjček Frantisek, . . .	kaplan w Strahově, Woljn-
Kubišta Jakub, . . .	kaplan w Budečicich, Sussického
Kypta Antonjn, . . .	kaplan w Kraslicich, Miro-
Laab Antonjn, . . .	kaplan w Myslawě, Nepomu-
Ladmann Wáclaw, . . .	kaplan w Nezamyslicich, Po-
Lauša Frantisek, . . .	kaplan w Kraslowě, téhož viz
Lew Antonjn, . . .	kaplan w Březnicich, Sussického
Lera Jan, . . .	seblák w Stipoklasu, Sobě-
Mač Jan, . . .	míškan a hobinář w Sussici
Makeljč Karel, . . .	farár w Morkwině, w Eulaw-
Maljč Frantisek, . . .	kaplan w Głowicich, Žebon-
Marchal Jan, . . .	duchownj správce w Rymowě,
Mareš Jakub, . . .	farár w Chanowicich, Biatens-
Matjč Tomáš, . . .	kaplan we Woljně
Massek Džreg, . . .	kaplan w Zábozi, Biatenského
Mikulá Frantisek, . . .	s manželkau swau, saused w

Dědictwji Sw. Jana.

	Roč přistau- penj	Řjby ze přj- spěwů	Přispě statěmi na řt.
Káča a děkana	1836	III	20
Malém Boru, Porazbomického vikariátu	1837	III	10
raba, farár w Čusnici	1837	III	10
ho vikariátu	1837	MI	20
šćého vikariátu	1838	III	10
šćého vikariátu	1837	III	10
1837	III	20	
1839	III	10	
1837	III	12	
w Prachaticich	1836	III	10
Wacowě, Woljnšćého vikariátu	1836	II	20
wického vikariátu	1837	III	10
wikariátu, spisowateľstwjm	1836	III	—
1838	MI	20	
šćora w Němčicich	1838	III	10
menického vikariátu	1839	III	10
1837	III	10	
1838	MI	10	
ho vikariátu	1837	III	10
wikariátu	1837	III	10
w Rabomyšlic, Biatenského vikariátu	1837	III	10
šćého vikariátu	1837	III	10
1837	MI	10	
1837	III	20	
šćého vikariátu	1837	III	10
Biatenského vikariátu	1836	III	10
šćého vikariátu	1837	MI	10
wikariátu	1839	MI	10
wického vikariátu	1837	III	10
šćého vikariátu	1838	III	10
rozřowického vikariátu	1838	III	10
řariátu	1837	III	10
wikariátu	1837	III	10
řlawšćého wik., s Annau, manželkau	1839	III	10
1837	III	10	
1837	III	10	
widěm wikariátu	1837	III	10
šćého wikariátu	1837	III	10
1838	3.	—	
Řalladatel, spisowateľstwjm	1838	III	10
šćého wikariátu	1837	III	10
wikariátu	1838	III	10
Binjně, Pjřćého vikariátu	1837	III	10

Spoluaudové Děkdictwj Sw. Jana.

Mincherger Wáclaw.
 Nírl Antonjn,
 Nořký Bogtěch
 Nráčel Jakub,
 Nřelwická Antonjn,
 Rabbernhč Jan,
 Němec Matěj,
 Němčická obec,
 Nežampšická škola,
 Nowáček Jan,
 Šewab Wáclaw,
 Pawlíček Jan,
 Petr Dnbča,
 Petřilka Tomáš,
 Pfeifer Rudolf,
 Pícha Wáclaw,
 Pitony Anna,
 Pitra Martin,
 Potůnčel Tomáš,
 Příbil Antonjn,
 Příkosický František,
 Puš František,
 Rabšch František,
 Rathauský Jan,
 Rathauský František,
 Rožypal Josef,
 Rošwald Tomáš,
 Raba Josef,
 Sebláček Jakub,
 Seiche Jan,
 Seifer Jan,
 Škopek Jan,
 Šlábel Bartoloměj,
 Šláma František,
 Šlawíček František,
 Šlawíček Jan,
 Šmrčka Antonjn,
 Spann Petr,
 Stáně František,
 Strakonice, město,
 Swatoš Antonjn,

měřlan a velat w Strakonici
 pšat hospodářského kanceláte
 laktor, profesor historie a cje-
 laplan w Dobři, Woljnřkého
 rytěžského řádu Matěšů, dělan
 Pán na Chotowině a na Bi-
 mistr šewcovský w Bohuměli-
 barem Josefa Viktoriua, bý-
 horožbomického vikariátu
 kaplan w Kumjaku, Šindřich,
 farát w Malenici, Woljnř-
 měřlan w Strakonici, Ho-
 zadlesnj w Němčicích, Woljnř-
 kaplan w Březnici, Blaten-
 laplan w Malenici, Woljnřkého
 rytěžského řádu Matěšů, farát
 měřlanřká dcerka w Strakonice
 měřlan a lupec w Rabomysři
 kancelářský pšat w Němčicích,
 farát w Šuššůbltu
 laplan w Břekowicích, Luča-
 laplan w Nežampšicích, Ho-
 vikariátnj tagemnjel, farát we
 farát w Kraslowě, horožbo-
 wický Woljnřků, Konřikornj ras-
 farát w Šerweně, w Pšeděm
 laplan w Šesticích, Woljnřkého
 laplan w Malém Boru, Ho-
 laplan w Bernardicích, Be-
 tagemnjel, farát w Hořtě, Bla-
 správce w Ražowicích, Bla-
 laplan we Wacowě, Woljnř-
 lučownj správce w Šibnici,
 farát w Krasřicích, Nitrowic-
 farát w Dlažowě, Desenického
 lučownj správce na Horách,
 správce a práwnj w Šlyni,
 lučownj správce w Šufficích,
 farát w Šlyni, Woljnřkého
 barem Josefa Šmidingra, já-
 prvni kancelářský w Němčic-

ch, š Anna, manželka swau i .
 Němčicích
 ernjho práwa w Suběgowicích
 vikariátu
 w Horožbomicích
 řebnici, Šestebnického vikariátu
 jch, š Terěžj, manžel. Woljn. vikar.
 walého tamnjho jámedého kaplana
 Práb. wit., Žakladatel, jářtu h a m i
 řého vikariátu
 rožbomického vikariátu
 řého vikariátu
 řého vikariátu
 vikariátu
 w Podřpu, Horožbomického vikariátu
 cích, Horožbomického vikariátu
 š Rořali, manželka, Blatenřkého wit.

 Woljnřkého vikariátu
 mečického vikariátu
 rožbomického vikariátu
 Wolenici, Horožbomického vikariátu
 wického vikariátu
 da, farát w Šesticích
 vikariátu, rožřikowateř

 rožbomického vikariátu
 řimřero vikariátu
 řemnického vikariátu
 řenřkého vikariátu
 řého vikariátu
 řuhodického vikariátu
 řého vikariátu, jářtu h a m i
 vikariátu
 Šuffického vikariátu
 Woljnřkého vikariátu,
 Prachatického vikariátu
 vikariátu
 mečického kaplana w Němčicích
 cích, Woljnřkého vikariátu

Dot přikau- peni	Řřby dte přiz- řewků	Prípěl řlatřmi na řř.
1839	III	10
1838	III	10
1837	III	10
1836	III	10
1837	III	12
1839	I	40
1839	III	10
1838	III	20
1837	III	20
1835	3.	—
1839	III	10
1837	III	10
1837	III	10
1838	III	10
1837	III	10
1837	III	10
1838	III	10
1837	III	10
1836	III	10
1838	III	10
1837	III	10
1837	III	10
1836	III	10
1838	III	10
1839	III	10
1839	III	10
1836	III	10
1836	III	10
1837	III	10
1835	II	14
1839	III	10
1839	III	10
1837	III	12
1839	III	10
1837	III	10
1836	III	20
1838	III	10

Spoluandové Dědictvji Sv. Jana.

Dotyčníka	Číslo	Prispěl
roční	světka	na st.

		1838	1837	1838	1839	1837	1838	1838	1837	1836	1837	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838
Šembera Frantisek,	farář w Beznici, Blatenckého	1838	III	10														
Simon Boglich,	vikar Domazlický, konsist. rada,	1837	III	10														
Šimunek Jan,	vikar hospodářského kanceláře w	1837	III	10														
Štramel Prokop,	městčan a mysliv w Strakon-	1838	III	10														
Štramel Jan,	cihár w Strakonicih, Poraz-	1839	III	10														
Šteller Antonin,	ník w Strakonicih, Poraz-	1837	III	10														
Štambinger Frantisek,	ředitel Pražského probostského	1837	III	10														
Štambinger Josef,	kaplan ve Wolnici, Porazbo-	1835	3.	00														
Šneider Frantisek,	ředitel kaplan w Nimčicich,	1837	III	112														
Šneider Vetr,	kaplan ve Wolnici, Porazbo-	1837	III	10														
Šolc Jan,	miřského řádu Maltesů, kanz-	1837	III	10														
Šolle Frantisek,	ředitel, s Marij, manželkou	1837	III	10														
Šonker Jakub,	farář a notář w Rozmitálu,	1838	III	10														
Šouster Antonin,	trpiti w Rakvi, Píseckého	1838	III	10														
Šouster Antonin,	farář na Moudré púce, Luká-	1838	III	10														
Šouster Antonin,	ředitel kaplan w Písku	1837	III	10														
Šouster Antonin,	kaplan w Velbřimowě	1839	III	10														
Šouster Antonin,	budovni správce w Horních	1839	III	10														
Šouster Antonin,	vikar. ředitel, farář w Wel-	1839	III	10														
Šouster Antonin,	šicích, Hartmanicích, Kaspar-	1836	III	10														
Šouster Antonin,	farář w Tejnicih, Dessenického	1836	III	10														
Šouster Antonin,	městčan a notář w Strakon-	1836	III	10														
Šouster Antonin,	cihár w Bukowicih, Poraz-	1837	III	10														
Šouster Antonin,	bořického řádu Maltesů, kaplan	1839	III	10														
Šouster Antonin,	činnos biskupského semináře	1838	III	10														
Šouster Antonin,	farář w Bohumělicích, Wolf-	1837	III	10														
Šouster Antonin,	ředitel w Městci. téhož vis-	1837	III	10														
Šouster Antonin,	spitálského kaplan w Úžove,	1838	III	10														
Šouster Antonin,	vikariátní duchovenstvo	1836	III	20														
Šouster Antonin,	činnos biskupského semináře	1838	III	10														
Šouster Antonin,	budovni správce w Tejnicih,	1838	III	10														
Šouster Antonin,	činnos biskupského semináře	1838	III	10														
Šouster Antonin,	biskupský notář, farář w Miro-	1835	3.	10														
Šouster Antonin,	ředitel w Pozni, Velbřimovského	1835	III	10														
Šouster Antonin,	kaplan w Koseowicích, Bla-	1839	III	10														
Šouster Antonin,	ředitel, lesní měšťčan w Strac-	1838	III	10														

Mezi nimi

Zakladatelové.

W e s m í s

147 1712

Spoluandov		Dědictví S. Jana.		Roč přislau penj	Stjby dle přjz spřevů	Přispěl statými na št.
Přehled spoluandů w Čechách:						
		W Pražské Arcidiecési	140, 2066 št.			
		W Litoměřické diecési	53, 695 —			
		W Křdohradecké diecési	64, 800 —			
		W Budějovické diecési	147, 1712 —			
		Wesměš	404 5275 —			
Na Moravě.						
W Olomoucké Arcidiecési.						
Pluchánek Karel, .	kooperátor w Starém Městě	Novo-Městského dekanátu	1837	III	10	
Promáčka Jakub, .	kapitální vikarista w Kroměříži	nedělního dekanátu	1838	III	10	
Rabiec Jakub, .	kaplan w Polešovicích, Býho	beršského dekanátu	1839	III	10	
Kassparu Antonín,	kooperátor w Joluktu, Štítovského	dekanátu	1838	III	10	
Obdržálek Petr, .	farát w Určicích, Prostějovského	dekanátu	1838	III	10	
Reger Bernard, .	farát w Bystřici pod Hostěradcem, w Polešovickém dekanátu		1839	III	10	
Sylvia Taroucca	hrabě, Bedřich, poslanec do	pobožnosti w Olomouci	1838	III	10	
Ullmann Antonín,	cirkovní kněz w Dřevicích	Styru .	1835	III	10	
		W e š		8	80	
W Brněnské diecési.						
Černý František, .	farát w Rosicích, Rosického	dekanátu	1839	III	10	
Čvančická Štola, .	w Čvančickém dekanátu		1839	III	20	
Čináčel Aloys,	duchovní správce w Popicích,	Muslopečského dekanátu	1838	III	10	
Graber Josef,	farát w Perni, Mikulovského	dekanátu	1838	III	10	
Grub Jan, .	kaplan w Pavlovicích, Železného	dekanátu	1839	III	10	
Polásek Josef, .	farát w Blanku, Sedomnického	dekanátu	1835	III	14	
Štebačka Josef,	kooperátor w Krasenku, Býho	dekanátu	1837	III	10	
Šouanšek Jan, .	kaplan w Třebíči		1838	III	10	
Štaly Josef, . . .	zámečň kaplan w Dřevicích, Býho	dekanátu	1839	III	10	
Kinský Dominik, .	kněz pobožných štól, cíř. král.	guberniální translator w Brně .	1838	I	40	
Kingel František, .	farát w Lauce, dělan, konšil.	Metimského dekanátu	1838	III	10	
Kropil Josef, .	farát w Blučině, Židlovského	dekanátu	1838	III	10	
Lenoch Antonín,	farát w Krásné, Novo-Městského	dekanátu	1838	III	10	

Spoluandové

Mach Josef,	kooperator w Urbanowě, Te-
Marek Sawtinec,	duchovní správce w Etizzo-
Minoritská knihovna	welobných Minoritů w Brně
Mišák Jan,	farář w Zbarském kláštře,
Nebnda Dominik,	administrátor řady Mrahotínské,
Nedoma Jan,	kooperator w Pohče, Svatní-
Nedwibická stola	komnického děkanátu
Opálka Antonín,	školní pomocník na Černé Ho-
Paleček Jan,	řarář w Třebíči, Svatoborského
Pessina Jan Nepomuk, . .	čif. král. privilej. fabrikant w
Procházka Tomáš,	Kaplan w Gwančicích
Priskryl Grantiffel,	farář w Netině, Mikulšického
Steyřkal Tomáš,	profesor bibl. školy w Brně,
Stošar Victor,	krápný děkan, konfiskornj rada,
Spáček Adam,	opat lábu sw. Benedikta, a
Spáček Bernard,	kaplan w Batełowě, Svatobor-
Štáňa Grantiffel,	farář w Čeraticích, Slavkows-
Štěrba Grantiffel,	školní pomocník w Kugezdě,
Weis Peregrin,	kooperator w Lutanech, Mo-
Welška Martin,	panšh řasář w Telči, Telčského
Wondra Josef,	kaplan w Telči, téhož deka-
Wabranský Josef,	natyňat w Lutě
Wlčanský Wáclaw,	kaplan w Louce, Mikulšického
Welnicek Grantiffel,	učitel wyornj w Gwančicích
Wzjawa Tomáš,	kaplan w Zahradowicích, w Brně

Spoluandů na Morawě:

Dědictwí Sw. Jana.

	Roč přistau- penj	Arjdy dle přj- spřwtů	Prispěti stahmi na st.
lečského děkanátu	1839	III	10
wi, Sijlowského děkanátu	1839	III	10
	1838	II	40
Novo-Wišňského děkanátu	1838	III	10
Telčského děkanátu	1838	III	10
čého děkanátu	1838	III	10
	1837	III	20
te, Petowického děkanátu	1838	III	10
děkanátu	1839	III	10
luch w Brně	1836	II	20
	1835	I	40
děkanátu	1837	III	10
Zakladatel, a z á s t u h a m i	1835	3.	40
farář w Telči	1836	III	10
zemský přelát w Maghrabě	1836	I	40
ského děkanátu	1837	III	10
ského děkanátu	1836	III	10
Kufimského děkanátu	1838	III	10
děkanátu	1839	III	10
děčického děkanátu	1838	III	10
děkanátu	1837	III	10
děkanátu	1836	III	10
	1839	III	10
děkanátu	1838	III	10
	1838	III	10
	1837	III	10
1 Zakladatel,			

W f e c h

39 574

W D l o m a u d i Arcidiecési 8, 80 st.
W B r n ě n š t i diecési 39, 574 —

W f e c h 47, 654 st.

Spoluaudové

Ve Vídeňské
Ceho Císařské Královské Majestát Ferdinanda I.
 Cech František, kněz pobožných škol, c. k. prof.
 Feigertle Sgác, doct., c. k. dvorský kapl., prof.
 Fischer Jan, kněz církevní, vychovatel svých
 Gabriel Josef, spoluaudiv vyššího ústavu duševního
 Otiz Antonín, kooperátor v Praze, nad
 Palacký Karel, insul. profesor Starobohoslov.
 Krbeček Karel, kněz církevní, vychovatel Svob.
 Redemptoristický, veřejného kolegia

Ve Solnohrabsku.
 Fabian Jan Nep., doktor lékařský, profesor

Ve Uhřích.
 Čejaban Ondřej, kaplan v Komečtině, Dřetel

Ve Dražbanech.
 Jan, mimoná Cech, královská vysočina
 Grábka Jan, královský dvorský kaplan, biskup

Ve Praze.
 Purkyně Jan, doktor a profesor fyziologie

Hlavní přehled audítorů
 Ve Čechách
 Ve Moravě a Slezsku
 Vně království českého
 Žijících spoluaudiv
 Zemřelých

Dědictví Svato-Janské pozůstává z

Dědictví Sv. Jana.

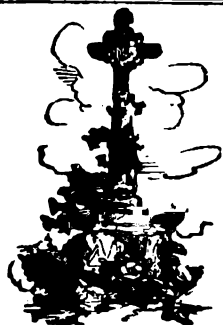
	Roč přistoupil penj.	Lety dle vstupu světl.	Přispěl platými na st.
Archiepiskop.			
n a n d I.	1837	Dárce	100
duchovních, člen více řádů	1838	III	10
past. a spirit. vyššího bod. úř. ve Vídni	1836	III	10
božních Pánů z Reichenu	1837	III	10
chovatelů ve Vídni	1838	III	10
Dunagi	1839	III	10
c. k. rada dvorské komise nad státní	1838	II	20
Pánů z Watterkirchen ve Wolfsthalu	1838	III	15
	1836	III	10
W f e c h .	..	9	195
hrabst.			
státních státní v Solnohrabí	1839	III	10
W f e c h .	..	1	10
Uhřích.			
domského vikariátu	1839	III	10
W f e c h .	..	1	10
Danech.			
rektor katolického gymnasia	1836	III	15
	1837	II	20
W f e c h .	..	2	35
tislaví.			
a patologické	1837	II	20
W f e c h .	..	1	20
Mimo zemí spogéného království českého	W f e c h	..	14 270

po pět let.

404, základu 5278 zl.
 47, — 654
 14, — 270
 465, — 6197
 11, — 90

476 audítorů, a 6287 zl. základu.

Spoluandové

Spoluandové, gať da-

W Praze.

—

—

W Arcidiecesi.

W Litoměřické diecesi.

—

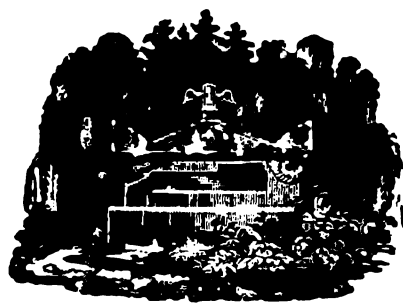
W Budějovické diecesi.

—

—

Riha Bonaventura,
Wagenknecht Josef,
Zimmermann Jan Nep.,
Platný Felix,
Seidl Josef,
Fossek Bogtěš,
Ptibil Antonju,
Zabradný Vincenc,
Herites Karel,
Raně Ignác,
Scheller Ladislav,

Dědictví Sv. Jana.

Leto vědomo, zemřel.

Kněz inkolobných bratří . . .
Kaplan u svatého Cipriána . . .
Křizovník, skriptor c. l. knihovny
administrátor u Karmelitů
dělan w Berauně . . .
školní učitel w Hožďalovicích
farní administrátor w Klíně
farář w Křešticích . . .
farář w Nezamyslicích . . .
farář w Týpnicích . . .
Kaplan při bisk. koleje w Budějow.

Proti	Č prispěvkem
1835	10 zl.
1835	10 —
1835	Episow.
1836	10 —
1836	10 —
1836	10 —
1836	10 —
1835	Episow.
1836	10 —
1837	10 —
1837	10 —

Wšech || 11 | 90 zl.

P o z n a m e n á n í.

Za všedky zemřelé spoluauby slauží rošidni duchovní spoluauové, kterých ge 332, w oktawu patrona Dědictwí, Sw. Jana Nepomuckého, missi swatau; což redaktor w samý den slawnosti swatého Patrona nasseho, u geho swatého hrobu, o šesté ranní loná. — Pať ale i tať, gať se o aumrti gebnoho neb družého spoluaua božwí, u téhož samého hrobu swatého, o geho wěčné s swatým Patronem přeblaženě aučastenswí, přimluwu swau do swé messní pobožnosti připoguge. —

Alc i ob swětských pánu spoluauů důwěřowati se dá, že w oktáwu tom, w pobožnosti swé na spoluauy swé Zemřelé wraucně pamatowati budau.

Rozšířovatelé Dědictví Svatojanského.

V Praze.

Savránek Frantisek, knihovník, kaplan u sv. Petra.

V Arcidiecési.

Dvořák Josef, . . .	kaplan w Nautonicích.
Dampýš Frantisek, . . .	kaplan w Mšeci.
Dorčice Josef, . . .	kand. bohosl. kanon. w Staré Bolesl.
Kodým Josef, . . .	kaplan w Žebratě.
Pohan Václav, . . .	kub. bisk. uotát, farát w Potiči.
Piller Frantisek . . .	kaplan w Pláni.
Simenec Frantisek, . . .	kaplan w Stezmitě.
Streer Josef, . . .	bětan w Plassích.
Wania Prokop, . . .	měšťan w Beněšově.

V Litoměřické diecési.

Lauterbach Václav, . . .	kupec w Mladé Boleslavi.
Meymann Frantisek, . . .	konfiskornj protokolista w Litoměřicích.
Soregš Frantisek, . . .	kaplan w Rozbalovicích.

V Královhradecké diecési.

Viala Václav, . . .	kupec w Kutné Hoře.
Roget Jan, . . .	kaplan w Novém Městě.

V Budějovické diecési.

Christlbauer Bernard, . . .	duchovní správce w Hlatonovicích.
Hynek Josef, . . .	exposita w Klokotech.
Körner Jan, . . .	doktor, rektor biskupského semináře.
Nováček Jan, . . .	kaplan w Kunžaku.
Rozšypal Jan, . . .	farát w Červené.

V Mlomaucké diecési.

Kadlec Jakub, . . .	kaplan w Polešovicích.
---------------------	------------------------

V Brněnské diecési.

Matauffel Hynek, . . .	obchodník ve Velké Meziříčí.
Paleček Jan, . . .	farát w Třebíči.
Polanský Frantisek, . . .	duchovní správce na Černé Hoře.
Procházka Tomáš, . . .	kooperátor w Cvančicích.
Ráček Jan, . . .	farát w Stubené.
Brzavý Tomáš, . . .	kooperátor w Babrdovicích.

A. Počet všech audů roku 1839 přistoupivších.

3	Počet	
	Počet	Platůch na strj.
Čech.	89	1040
Morawi,	13	140
Uher,	1	10
Kataub,	2	80
Solnohradka,	1	10
Všech podalo . 106 1230		

B. Počet audů r. 1839—dle tříd přistoupivších.

Do třídy I.	1	40
— II.	6	120
— III.	99	107
Všech . 106 1230		

C. Počet audů r. 1839 přistoupiv. — dle třagin a tříd

O m é n a t ř a g i n	Do třídy			Všech	Platůch na strjete
	I	II	III		
3 Čech	1	5	83	89	1040
3 Morawi,	13	13	140
3 Uher	1	1	10
3 Kataub,	1	1	2	30
3 Solnohradu,	1	1	10
Summau . 1 6 99 106 1230					

Hlavní přehled ústavu

Dědictví Svatého Jana Nepomuckého.

I. Počet všech audů w pětiletých přistupivších, i s zemřelými.

3	Počet	Států na stříbře.
Čech	415	5363
Moravy	46	644
Cisárského Slezka	1	10
Uher	1	10
Rakous	9	195
Solnohradu	1	10
Sas	2	35
Pruského Slezka	1	20
Všech	476	6287

II. Počet všech audů, dle let gých přistupení.

W I. roce 1835	57
" II. " 1836	97
" III. " 1837	124
" IV. " 1838	92
" V. " 1839	106
Všech	476

III. Počet všech audů, dle tříd, po 5 let.

	Počet
Nejvyšší dárce	1
Spoluzakladatelů	14
Spoluaudů I. třídy	8
— II. třídy	28
— III. třídy	425
Všech	476

IV. Počet všech audů, dle stavů, po 5 let.

Duchovních na živě 332, umrlých 9, všech	343
Směšných	133
Všech	476

V. Počet všech audů, dle krajin a tříd, po 5 let.

3	Dár- ců	Zakla- datelů	Třídy			Σ summě
			I.	II.	III.	
Čech	"	13	5	23	374	415
Moravi	"	1	3	2	40	46
Císařského Slezka	"	"	"	"	1	1
Uher	"	"	"	"	1	1
Rakous	1	"	"	1	7	9
Solnohradu	"	"	"	"	1	1
Sas	"	"	"	1	1	2
Pruského Slezka	"	"	"	1	"	1
Všech	1	14	8	28	425	476

VI. Přehled peněžitých příspěvků, po 5 let.

	fl. na fl.	kr.
Základ melebného zakladatele	1000	"
Cesí kapitálu Josefa, bratra Základ.	100	"
Kuroky z kapitálů	399	48 ³ / ₄
Od spoluaudů a dobrodinců	5668	29
Výnos z prodaných kněh	4254	12
Přigem v summě	11,422	29³/₄

VII. Přehled výloh po pět let.

	št. na št.	fr.
Vydání knih a písní	7380	38 ¹ / ₂
Rozličné výlohy	1138	55
Výlohy w summě .	 8519	33¹/₂

VIII. Srovnání příjmů a výloh po pět let.

Příjmy	11,422	29 ³ / ₄
Výlohy	8519	33 ¹ / ₂
Více příjmů o	 2902	56¹/₄

IX. Výkaz hotovosti.

Kapitál	1100	"
W spořitelně	10	3 ³ / ₄
Důvěka Časopisu	516	"
Na před dělníkům	59	45
Na hotovosti w kase	1217	7 ² / ₄
Peněžité gmění Dědictví	 2902	56¹/₄

X. Magernost Dědictví.

Peněžité gmění vykázané	2902	56 ¹ / ₄
W knihách spoluautům a k prodegi	4200	49
Náradí kaupeno, obceněno we	272	15
Magernost Dědictví w peněžích	 7376	1¹/₄

XI. Spisovatelové a spisů gegich, tiskem wydané,

Ziršik Jan Val., farář w Minicich .	A. d.
tentůž	— — — .
tentůž	— — — .
Kamarýt Frant. kaplan w Kaplicich . .	B. d.
Marchal Jan, duch. správce w Rimowě, .	B. d.
Pessina Wácl., kanovník, ředitel Dědictwůj	— — —
,	— — —
Picek Wáclaw, kandidát práwního aurádu	A. d.
Pohan Wáclaw, farář w Poříči, .	A. d.
Pohořelý Josef, kaplan w Turnowě	E. d.
Růžička Josef, kaplan we Běteli . . .	E. d.
Suffil Frant., prof. biblických studií w Brně	
Swihlík Anton., farní administ. w Gylowém, .	A. d.
Ullmann Anton., kněz církewní w Dypawě .	
Winářický Kar., farář na Kowáni .	E. d.
Wrána Simon, farář w Mirowicich. .	B. d.
Zahradník Winc. farář w Křešticich . . .	E. d.
Zimmermann Jan, křizovník, skriptor c. k. knihowny	
Zimmermann Jos., duch. spr. w Stodůlkách .	A. d.
Žitek Wáclaw, duchow. spr. w Srbti.	

XII. Písne Dědictwům Swato-

Ob rozličných spisowatelů podané

—
—
—
—
—

Dědictví,
aneb darem podané.

Proč jsem katolíkem, (troje vydání).
 Bohomil, která wjea gest prawá.
 O přisaje (po † Vinc. Zahradníkowi wydělal).
 Swatodennj pořádek (dwoje wydání).
 Pane, zůstaň s námi, dwa díly.
 O korunowánj králů Českých.
 Moráte, zpěwy adw. z časů Karla IV.
 Sematismus Dědictví s hlavnjm přehledem ust.
 Misse, Sapieu; nazwana, w 2 pisnjch, přeložil.
 Žiwotopis Zakladatele ústavu.
 Rodina Bohowěrných
 Nábožné wyročnj písne (darowal).
 Episy swatých Otců (darowal).
 Krizowá cesta (darowal).
 Základy mrawoučení, (darowal).
 Dětky odpłaty pro školnj dětky, . . . (darowal).
 Náboženstwí w rozmiluwách, 2 díly w jednom sw.
 O přisaje. (W kterém přepracowánj smrti překwapen).
 Kostel sw. Mikuláše na Star. Městě Pražském.
 Panna Orleanská.
 Odměna pilných dětek, (darowal).

Zanským wydané.

Pět Hwězd Swatojanských.
 Píseň adventnj a wánočnj.
 Píseň o Umučenj Páně.
 Letanie Loretanšká, s nápěwem.
 Salve Regina.
 Píseň k bolestné Rodičce Bojj.

XIII. Knihy, kterými audové poděleni.

Roku	číslo knihy	Název knih.
1835	I	Proč jsem katolíkem.
"	II	Bohomil.
1836	III	Panna Orleanská.
"	IV	Náboženství v rozmluvách.
1837	V	Rodina Bohověrných.
"	VI	Smatobenní pořádek.
1838	VII	Přířaha.
"	VIII	Pane, zůstaň s námi I. díl.
1839	IX	Pane, zůstaň s námi II. díl.
"	X	Životopis zakladat. s Gematis. úst.

XIV. Hlavní přehled v pěti letech vydaných knih.

Označení knih	Vy- tisklo se	přistlo mezi lid	Ležj na. klade		přední hlavní summa
			£ pro- beží	po fr. nastí	
Proč jsem katolíkem	7000	6482	515	8	7000
Bohomil	3000	3000	"	24	3000
Panna Orleanská	2000	1847	153	10	2000
Náboženství v rozmluv.	4000	3537	463	24	4000
Rodina Bohověrných	4000	2580	420	30	4000
Smatobenní pořádek	6000	5081	919	6	6000
Přířaha	5000	1812	3188	10	5000
Pane, zůstaň s námi I. d.	4000	1171	2829	20	4000
Pane, zůstaň s námi II. d.	4000	"	4000	20	4000
Životopis zakladatele	3000	"	3000	10	3000
Odměna školních dětí	400	400	"	10	400
Koronovaný králů česk.	1000	986	14	40	1000
Koráte, zpěvy adventní	1600	1166	434	12	1600
Chrást Páně s. Mikuláše	1000	449	551	15	1000
Křížová cesta	300	300	"	3	300
Wširočej visně	400	400	"	4	400
Spisy svatých Otců	75	41	34	45	75
Základy mravoučení	50	49	1	20	50
Wšech knih 16,825 29,311 17,514 .. 16,825					

XV. Přehled vydaných listů, písní a obrázků.

Označení knih	Vys- tisko	Prislo mezi lib	Leží na skladě		Přední hlavní summa
			£ pro- begl	počt. nastt.	
Listky školní odplaty	1440	1440	..	1-3	1440
Pět hvězd Svatojanských po 5ti pís čes. a něm	2000	1652	348	3w.č.	2000
Píseň adventní,	2000	1100	900	1	2000
Píseň vánoční	2000	1100	900	1	2000
Píseň postní	1000	932	68	1	1000
Žitan. Loret. w písni	2000	1366	1634	1	2000
Zdrávas Královno	5000	4790	290	1	5000
K holeštné Kobičce Boží	1000	1000	..	1	1000
Mše Sapient. w 2 písni	2000	1954	46	1	2000
Kostel s. Wita w měditez.	2000	1800	200	1	2000
Summa listů, obrazů a písní	20,410	15,435	5005	..	20,410

Poznamenání.

Wěz zde welewzácne spoluaudštw, gať ge cesta a pogišťeni základu gednoho každého spoluauda. — Penize se dosilagi redakci; kterých redaktor hned do zwlášťni matricy wtáhne, a nowému spoluaudu zápisni listek a přináležici knihy wydá. — Tento peněžitý základ předloži redaktor w tom témdni w zwlášťním exhibitu w konsistorním kanceláři do protokolu; odkad se penize s giž protokolowaným exhibitem kasírowi podagi. — Kasír poznamená na exhibitu přigaté penize, na které redaktora zwlášť recepšuge. — Na to se exhibit předloži wys. důst. konsistornímu panu přefesowi, který ho přepresentuge, a redaktorowi k referirowání nadepíše. Redaktor napíše na ten samý exhibit své poznamenání, a w přišťim konsistorním sesi veřejně ho přednáší, tať že Mendůstojnějši Knize Pan Arcibiskup (p. t.), a wysoce důstojná geho konsistor o každém i tom nejmenšším přigmu se domj. Ze sesi poukáže se ten exhibit kasírowi k řádnému z aučťowání, a expeditorowi k wykonání nadapsaného poznamenání. — Tak se to dálo při wšech 476 spoluaudech, a diti se bude i dále. Dle toho může weškeré spoluaudštw se upoťogit a ubezpečeno býť, že wšedko bezpečně pougíšťeno gest, a tať z podaných peněz ani haljř na zmar přigiti nemůže; gať někteři se domšľeli.

Kasír škládá své roční aučty wysoce důstojně konsistori, ku kterým redaktor své poznamenání přigogi. W. b. konsistor gich nyní podá, s mi!ostiwě nashloněným powolením, arcibiskupšťému rewíšni mu auřadu; kde přišně wyšetřeny a přišně pojauzeny býwagi. — Rewíšni auřad ge pať zase wys. důst. konsistori předloži; kde pať se w archiwu uloži; kasír ale a redaktor poukážán býwá, kdyby se co wytknulo, to samé napraviti a wyrownati. Což konž se stane, tať se redaktorowi a kasírowi auředni absolutorium udělj, a tím se wročni auředni práce ta škonči. — Šiřťe se při této wědomosti, každý spoluaud uspoťogi?

Patrnó gest každému spóluaudu, že se nikdy auroky napřed neplatěgi, dokud se kapitál nezapůgčí; a že se také auroky gen od toho dne žádati mohau, w který den kapitál půgčen byl. — Z toho patrně wyswjtá, že žádným právem se žádati nemůže, aby „kdo ústawu swůg základ teprw u p. w roce 1840 položil, gemu knihy, které ústawem giž w roce 1839, aneb w gessťe dřimněgssich letech byly wysšly, kde peněz geho w kase ústawu gessťe nebylo, spolu s těmi běžicjho roku wydanými knihami odeslány byly. — Kdo w roce 1840 přistupuge, gen těch požadovati může, které pro ten rok w popořádných číslech pro spóluaudy se wydáwati budau, a tak následowně po přisřich letech. — Že ale wysoce důstogná konsistor předce gednomu každému k ústawu přistupugicjmu i ty knihy spolu podává, které w minulém roce wysšly: to se stává gen z paubě zwláštnej sšetrnosti a počestnosti. Dále zpět to ale nejde. Když pánj spóluaudowé o to se přičini, by každé wydání gatěkolinowé knihy rychle odkaupeny a rozprobány bylo: tedy redakcj w stawu bude ročně i wice gich wydáwati, a tím wzácně spóluaudstwo potěšiti. Ne na redakcj, ale na wánech spóluaudech to záleži. Sich pomolání gest, rozkwět Dědictwj, gať ho redakcj pěstuge, k aurodněnu aučinkowání wěsti, a tak spasi- telného aučele geho blahorodně wydělawati. Milosti s nebes nám nikdy nebude scházeti, gen když u nás ne- bude scházeti na horlivosti.

O! kdyby každý z nich wěděl, gať giž letoš zase Nebes Pán ústaw obohatil: splešalo by srdce gedno- ho každého. Patron náš swatý dáwá, bychom žkusili, že swého Dědictwj těži na auroky stawné; čím geho památka u nás gen gessťe wice se zwelebuge.

W každém pokroku gest patrnó „že Pán nám blizko gest!“ — Protož horlivě se spozme „zwelebowati neyswětějšsi gméno geho!

Wácl. Mich. Pessina,

Kanowník, konsist. rada, reditel ústawu.

Jan Kalina z Žethenšteinu,

konsistornj expeditor, kassir ústawu.

Welectihodnému Spoluaudu Dědictwý Swatojanského.

Lonský první swazek Časopisu přinesl na stránce 187 a 188 čtenářům svým tu zprávu, že štědrostí duchovních Spoluaudů Dědictwý Swatého Jana Nepomuckého na Morawě, k slavnosti Swatojanské, w meibiskupském chrámu Páně Pražském obnoven byl oltář swatých patronů Morawských, ss. Cyrilla a Methodia. — Tato wzácná šlechtnost wzbudila we mně tu myšlénku, žeby P. P. Spoluaudové po Čechách, dowěděwše se o tom, neljbě to snad nesli, kdyžbych se o ně, gakužto o bližší, nápodobně nepostaral.

*Chtěge této wjčítce ujjti, a šetrnosti a upřjmnosti swé dčkaz Gím dčti, wylknul gsem jeden oltář, — pro Spoluaudy České ten neypřjpadněgší, — w prauo k hrobu swatého Jana Nepomuckého, na piljři druhém, a sice oltář *Wšech Českých Swatých Patronů*. — Nese oltář tento swrchu sochu swaté Barbory, patronky štastné smrti. Hlauný obraz, překrásného rozdčlenj a malby, předstawuge české swaté patrony w sláwě. Mjsto tabernakulum má podlahlanu welikau čerunu skřjní, střjbrem obloženau, s mnohými welikými swatými ostatky, na které swrchu stkwostný relikwiář s lebkau swaté Barbory stojj. Po stranách gsau sochy, sw. Markety a sw. Alžběty. — Dwadcet Morawských Spoluaudů opatřilo obnovenj jednoho oltáře; gakužbych*

se neměl důvěřovati, žeby 400 Spolunadů w Čechách nespěchalo, pro svou radost a pro svou památku, také jeden oltář dáti obnowiti? — Že se ale očekávati nedá, by každý k tomu přispěný se naklonil: tedy se přiznivým dárcům dwa zlatých na stříbrce vysaditi osmělni; kterýmiž bych hleděl oltář ten tak obnowiti, by každého utěšeně pogal, upamatovánjm wzácným gemu pozůstal, a každý mi w srdci swém wděkem zawázána se pokládal.

Gako nápis, na krásné řezbě členitým gewj, že oltář Cyrillo-Melhudský nábožnou štědrostj Spolunadů Swatojanských na Morawě obnowen byl: tak nápodobně nápis na přemistrně řezané pozlacené řezbě i zde na wědomj dáwa, že oltář českých swatých Patronů, zase nábožnou štědrostj Spolunadů Swatojanských w Čechách, swého obnowenj došel. — Byltě to w jednom roce jedenáctj, w šestí ale letech šest a dwadacítj a posleduj obnowenj oltář; tak že nynj celý král. chrám Páně swatého Wjta, tento Čechůw národuj a korunownj, we wšech swých oltářjch stkwostně obnowenj stojj; čehož od času geho wystawenj nebylo!

Toto wšecobecné obnowenj, gediné ze štědrosti zj-
skaných dobrodinců, bylo ale také ten gediný přiznivý čas, aby Dědictwj Swatojanské na swé gméno, a pro swé zvláštňj pobožnosti jeden neb druhj oltář si zjškalo. Buď tenkrát: aneb ne wjce zase, snad i ua sta let! A to byl vlastně ten nučel, že gme gak dřjwe Morawských, tak i nynj Českých pánů Spolunadů k tomu pozwali, by se na gich podaný dárek dwa oltáře

obnowili, a tjm způsobem se Dědictwj Swatojanskému přiosobili. — Tak se nynj welewzácné spoluaudstwo Swatojanské z toho těšiti, a tjm se honositi může: „My w královském, národnjm a korunownjm chrámu Páně w Praze, tam u wysoce slawné hrobky swatého Patrona našeho dwa oltáře naše gmengeme, dwa oltáře wlastnj máme!“ — Při kterjch, když kdo z duchownjch spoluauďů Prahu nawštjwj, geden den u hrobu swatého Jana, a druhj den u oltáře Dědictwj za weškeré spoluaudstwo meďuj swau swatou pobožnost konati může.

Odeslali gsme sice pozwánj k přjspěwkům na toto obnowenj po krajjch — giž uloni. — Dozwjdáme se ale stjžnostj z mnoha stran, že psanj nedušlo; a proto také teprwa 60 Dobrodinců se přihlásilo; kde na zapraucnj autrat toho obnowenj geště gednau tolik Gich zapotřebj gest; z které přjčiny slušnau a šetrnau žádost naši o laskawé nakloněuj se k uyprawenj učiněného nákladu zde opakowati musjme. — Až wse uspořádáno bude, pak gména těch wzácnjch páuů dobrodinců, gak w Časopisu, tak i w některé z přjštjch kněh Dědictwj Swatojanského, k wšeobecnému wědomj uwedeme.

Kdoby ale pozwánj toto obdržowal giž padruhé, promiň negistotě našj, zdaž prauj psanj obdržel, čili nic. a powažuj to gen za gedno a to samé pozwánj; neb žádnému, ani odporuujcjm u obtjžnjmi býti nechceme.

Nakloniž se laskawost Welewzácného Pána, přjspěwkem swjím w tomto Čechům neyglawněgšjm

a neywzácnějšm chrámu Páně sobě krásný památník postaviti; a všech přjmliw se aučastna státi, kterých každý kanowník u swatého Wjta, kolikrátekoliw u takowého oltáře slaužj, za dobrodince geho w Memento swém Odplatiteli wěčnému odesjlá, a žehnánj swá po kragjch Českých a Morawských wyléwá; tak gako i po wsecky časy účastna se státi těch pontifikálnjch pobožnostj, kterých wždy wěrná kapitola Pražská w každém čtwtletj suchých dnů za dobrodince Arcibiskupského chrámu Páně slawně koná.

W Praze, o welikonocjch 1840.

*Wáclaw Pešina,
kanowník, konsistornj rada, ředitel
Dědictwj Swatojanského*

.